

<http://www.thaigov.go.th>

(โปรดตรวจสอบมติคณะรัฐมนตรีที่เป็นทางการจากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีอีกครั้ง)

วันนี้ 13 มกราคม 2569 เวลา 10.00 น. นายอนุทิน ชาญวีรกูล นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรี ณ ห้องประชุม 501 ตึกบัญชาการ 1 ทำเนียบรัฐบาล ซึ่งสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

กฎหมาย

1. เรื่อง ร่างกฎสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยเครื่องแบบพิเศษสำหรับข้าราชการกรมฝนหลวงและการบิน เกษตร พ.ศ.
2. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ.
3. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายยนต์รับบนทางหลวงพิเศษหมายเลข 9 สายถนนวงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร รอบที่ 2 (ถนนกาญจนาภิเษก) ตอนบางบัวทอง - บางปะอิน พ.ศ.

เศรษฐกิจ-สังคม

4. เรื่อง ข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้จากสัญญาจ้างงานก่อสร้างกรณีเงื่อนไขสัญญากำหนดให้ผู้รับจ้างต้องจัดหารถยนต์พร้อมค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องสำหรับผู้ควบคุมงาน
5. เรื่อง ผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการตามข้อเสนอของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง มาตรการเพื่อป้องกันมิให้ภาษีที่ควรจะได้รับรั่วไหลจากการประกอบกิจการในเขตปลอดอากร
6. เรื่อง รายงานสรุปผลการพิจารณาต่อข้อเสนอแนะสิทธิทางการศึกษาอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิเด็กกรณีโรงเรียนบ้านนุพะโป้ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ปฏิเสธรับเด็กที่อยู่ในพื้นที่พักพิงชั่วคราวบ้านนุโพเข้าเรียน
7. เรื่อง รายงานสรุปผลการพิจารณาต่อข้อเสนอแนะกรณีการแต่งกายของผู้ต้องขังที่มีความหลากหลายทางเพศ
8. เรื่อง การนำเสนอแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม อนุสรณ์สถาน แหล่งต่าง ๆ และภูมิทัศน์วัฒนธรรมของเชียงใหม่ นครหลวงของล้านนา เพื่อขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก
9. เรื่อง รายงานสถานการณ์การส่งออกของไทย ประจำเดือนตุลาคม และ 10 เดือนแรกของปี 2568
10. เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน
11. เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน ครั้งที่ 1/2569
12. เรื่อง ขอความเห็นชอบกู้ยืมเงินเพื่อสำรองเพื่อสภาพคล่องขององค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย
13. เรื่อง ขออนุมัติกู้เงินเพื่อเสริมสภาพคล่องทางการเงิน (กรณีรายได้ไม่พอสำหรับรายจ่าย) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 ขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ
14. เรื่อง ขอรับสนับสนุนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพิ่มเติม เพื่อจ่ายเงินช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการจ่ายเงินช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในช่วงฤดูฝน ปี 2568

แต่งตั้ง

15. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)
16. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (กระทรวงศึกษาธิการ)

17. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (สำนักงานกฤษฎีกา)
18. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน)

กฎหมาย

1. เรื่อง ร่างกฎสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยเครื่องแบบพิเศษสำหรับข้าราชการกรมฝนหลวงและการบินเกษตร พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการร่างกฎสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยเครื่องแบบพิเศษสำหรับข้าราชการกรมฝนหลวงและการบินเกษตร พ.ศ. ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับข้อสังเกตของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วดำเนินการต่อไปได้

สาระสำคัญของเรื่อง

1. กษ. เสนอว่า กรมฝนหลวงและการบินเกษตรมีหน้าที่และภารกิจด้านการดัดแปรสภาพอากาศทำให้เกิดฝนเพื่อบรรเทาปัญหาภัยแล้งและการเติมน้ำต้นทุนในเขื่อน อ่างเก็บกักน้ำ การปฏิบัติการยับยั้งสลายพายุลูกเห็บเพื่อลดความเสียหายอันจะเกิดแก่ทรัพย์สินของประชาชนและผลผลิตทางการเกษตรของเกษตรกร การดัดแปรสภาพอากาศเพื่อลดฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM_{2.5}) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการดัดแปรสภาพอากาศ และบินบริการสนับสนุนการปฏิบัติงาน ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการเกษตรของส่วนราชการอื่น ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวต้องปฏิบัติงานทั้งในภาคพื้นและภาคอากาศและต้องทำงานบูรณาการร่วมกับส่วนราชการอื่น ๆ เช่น กองทัพอากาศ กองทัพบก กองทัพเรือ กรมชลประทาน กรมป่าไม้ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นต้น ซึ่งต้องอาศัยความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เป็นลักษณะการปฏิบัติงานที่ต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่หลากหลายตามภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย เครื่องแต่งกายจึงต้องมีความเหมาะสมกับการกิจ สะดวกต่อการปฏิบัติงานและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันข้าราชการกรมฝนหลวงและการบินเกษตรไม่มีเครื่องแบบพิเศษสำหรับการปฏิบัติงานภาคสนามหรือผู้ปฏิบัติงานบนอากาศยานทำให้ข้าราชการต้องแต่งกายตามเครื่องแบบทั่วไป ซึ่งไม่สอดคล้องกับลักษณะงานและอาจไม่เหมาะสม ในเชิงปฏิบัติ ดังนั้น ในคราวประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการกำหนดเครื่องแบบพิเศษกรมฝนหลวงและการบินเกษตร เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2568 คณะกรรมการฯ จึงมีมติเห็นชอบ ร่างกฎสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยเครื่องแบบพิเศษสำหรับข้าราชการกรมฝนหลวงและการบินเกษตร พ.ศ. ซึ่งมีสาระสำคัญในการกำหนดรายละเอียดเครื่องแบบพิเศษข้าราชการชายและข้าราชการหญิงกรมฝนหลวงและการบินเกษตร โดยกำหนดชนิดของเครื่องแบบ ส่วนของเครื่องแบบ รายละเอียด ลักษณะของอินทรี และโอกาสในการแต่งเครื่องแบบพิเศษ

2. ร่างกฎสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยเครื่องแบบพิเศษสำหรับข้าราชการกรมฝนหลวงและการบินเกษตร พ.ศ. ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้ข้าราชการของกรมฝนหลวงและการบินเกษตร มีเครื่องแบบพิเศษที่มีความเหมาะสมกับการกิจ สะดวกต่อการปฏิบัติงาน และเพื่อความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ ซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีไม่ขัดข้องในหลักการของร่างกฎสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวโดยมีข้อสังเกตว่า การแบ่งระดับของหมวกสำหรับเครื่องแบบพิเศษข้าราชการไม่สอดคล้อง กับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2553 เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและแนวทางในการปรับปรุงเครื่องแบบพิเศษ และรองเท้าข้าราชการชายควรกำหนดให้มีถุงเท้าเป็นส่วนประกอบของเครื่องแบบด้วย ส่วนการกำหนดรองเท้าสำหรับข้าราชการหญิงเป็นรองเท้าหุ้มส้นหนังหรือวัสดุเทียมหนังสีดำส้นดำหรือไม่มีส้นรองเท้าอาจไม่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานและควรแต่งกายเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ที่มีลักษณะพิเศษเพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานหลักการและเหตุผลของร่างกฎสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวและเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2553 และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า คณะรัฐมนตรีสามารถพิจารณาอนุมัติหลักการได้ และมีข้อสังเกตว่ากฎสำนักนายกรัฐมนตรีฯ (เทียบเท่ากฎกระทรวง) ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช 2478 มิได้เกี่ยวกับนโยบายสำคัญอันใด สมควรที่คณะรัฐมนตรีจะกำหนดในหลักการว่ากฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวไม่ต้องนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี หากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วย กับกระบวนการเสนอร่างกฎสำนักนายกรัฐมนตรีที่สำนักงานฯ เสนอ สมควรกำหนดให้ชัดเจนว่าจะต้องเสนอร่างกฎสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยเครื่องแบบต่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแลกฎหมายดังกล่าวเพื่อพิจารณาก่อน หากตรวจสอบแล้วไม่ขัดข้องให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาโดยตรง

3. โดยที่ร่างกฎสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 7 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช 2478 ซึ่งกำหนดให้ลักษณะ ชนิด และประเภทของเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายพลเรือนจะสมควรอย่างไร และจะต้องแต่งเมื่อไร โดยเงื่อนไขอย่างใด ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎหรือข้อบังคับ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎ หรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ จึงเป็นการดำเนินการตามที่กฎหมายแม่บทให้อำนาจไว้ และมีได้เป็นกรณีที่คณะรัฐมนตรีกระทำการอันมีผลเป็นการอนุมัติงานหรือโครงการ หรือมีผลเป็นการสร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไป ตามมาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมทั้งเรื่องนี้อยู่สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติอันเนื่องมาจากการยุบสภาผู้แทนราษฎรตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2568 ที่ร่างอนุบัญญัติสามารถดำเนินการได้ตามปกติหากไม่มีผลเป็นการเพิ่มภาระงบประมาณและการคลังหรือทำให้รัฐสูญเสียรายได้ของรัฐ

2. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว และให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีส่งร่างกฎกระทรวงดังกล่าวไปยังกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อนำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาลงนาม และประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการแบ่งส่วนราชการกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว มีสาระสำคัญเป็นการยกเลิกกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมวิชาการเกษตรกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2557 เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกับการกิจของการยางแห่งประเทศไทย ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 โดยปรับปรุงหน้าที่และอำนาจ ที่จะต้องรับผิดชอบให้สอดคล้องกับการกิจและสภาพของงานที่เปลี่ยนแปลงไป สรุปได้ ดังนี้

การแบ่งส่วนราชการในปัจจุบัน	การแบ่งส่วนราชการที่ปรับปรุงใหม่	หมายเหตุ
1. กรมวิชาการเกษตร	คงเดิม	ปรับถ้อยคำให้มีความยืดหยุ่นและกระชับขึ้น
2. สำนักงานเลขานุการกรม		
3. กองพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าพืช		
4. กองวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร		
5. สถาบันวิจัยเกษตรวิศวกรรม		
6. สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน		
7. สถาบันวิจัยพืชสวน		
8. กองการเจ้าหน้าที่	กองบริหารทรัพยากรบุคคล	- เปลี่ยนชื่อ
9. กองคลัง	กองบริหารการคลัง	- กำหนดให้ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่อธิบดีมอบหมาย (ปัจจุบัน...หรือที่ได้รับมอบหมาย)
10. กองแผนงานและวิชาการ	กองยุทธศาสตร์และแผนงาน	- เปลี่ยนชื่อ
		- กำหนดให้ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงาน

		อื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่อธิบดีมอบหมาย (ปัจจุบัน ...หรือที่ได้รับมอบหมาย) - ยกเลิกหน้าที่อำนาจในการ “ศึกษา ออกแบบ และพัฒนาเทคนิคทางสถิติ ในการดำเนินงานวิจัยและพัฒนาการ เกษตรของกรม” โดยกำหนดให้หน้าที่อำนาจดังกล่าว เป็นของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร
11. กองวิจัยและพัฒนาวิทยาการ หลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผล เกษตร	กองวิจัยพัฒนาวิทยาการหลัง การเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผล เกษตร	เปลี่ยนชื่อและปรับถ้อยคำให้มีความ ยืดหยุ่นและกระชับขึ้น
12. สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช	กองคุ้มครองพันธุ์พืช	
13. สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช	กองวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช	
14. สำนักวิจัยพัฒนา เทคโนโลยีชีวภาพ	กองวิจัยพัฒนาเทคโนโลยี ชีวภาพ	
15. สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 1 - 8	สำนักงานวิจัยและพัฒนา การเกษตรเขตที่ 1-8	
16. สถาบันวิจัยยาง	ยุบเลิก	- โอนหน้าที่และอำนาจไปยังการยาง แห่งประเทศไทยตามมาตรา 70 แห่ง พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 - สำหรับการดำเนินการตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมยาง ให้เป็นหน้าที่ และอำนาจของกองควบคุมพืชและ วัสดุการเกษตร
17. สำนักควบคุมพืชและวัสดุ การเกษตร	กองควบคุมพืชและวัสดุ การเกษตร	- เปลี่ยนชื่อ - เพิ่มหน้าที่และอำนาจ เช่น ควบคุม การผลิต การค้า การส่งออก - ปรับถ้อยคำให้มีความยืดหยุ่น และ กระชับขึ้น
18. กลุ่มตรวจสอบภายใน	คงเดิม	กำหนดให้ปฏิบัติงานร่วมกับหรือ สนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงาน อื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่อธิบดีมอบหมาย (ปัจจุบัน...หรือที่ได้รับมอบหมาย)
19. กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร		

ซึ่งการปรับปรุงโครงสร้างในครั้งนี้เป็นการดำเนินการโดยไม่เพิ่มจำนวนหน่วยงานในภาพรวมของส่วนราชการ โดย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการตามขั้นตอนและแนวทางปฏิบัติในการเสนอร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วน ราชการภายในกรมตามมติคณะรัฐมนตรี (19 ธันวาคม 2549 และ 25 สิงหาคม 2554) แล้ว ประกอบกับ กระทรวงการคลัง สำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย และสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่าการปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการในเรื่องนี้ โดยยุบเลิกสถาบันวิจัยยาง และปรับปรุง หน้าที่และอำนาจให้สอดคล้องกับกฎหมายที่มีอยู่ในความรับผิดชอบ ซึ่งไม่มีการเพิ่มจำนวนกอง จึงไม่ก่อให้เกิดภาระ ด้านโครงสร้างและงบประมาณภาครัฐ กรณีจึงเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติเพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายแม่บทให้ อำนาจไว้ และมีได้เป็นกรณีที่คณะรัฐมนตรีกระทำการ อันมีผลเป็นการอนุมัติงานหรือโครงการ หรือมีผลเป็นการ สร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไปตามมาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

3. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายยนต์บนทางหลวงพิเศษหมายเลข 9 สายถนนวงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร รอบที่ 2 (ถนนกาญจนาภิเษก) ตอนบางบัวทอง - บางปะอิน พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายยนต์บนทางหลวงพิเศษหมายเลข 9 สายถนนวงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร รอบที่ 2 (ถนนกาญจนาภิเษก) ตอนบางบัวทอง - บางปะอิน พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว ตามที่กระทรวงคมนาคม (คค.) เสนอ รวมทั้งให้กระทรวงคมนาคมรับความเห็นของสำนักงานงบประมาณไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

สาระสำคัญ

1. ร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายยนต์บนทางหลวงพิเศษหมายเลข 9 กระทรวงคมนาคมเสนอ เป็นการกำหนดให้ทางหลวงพิเศษหมายเลข 9 (ถนนกาญจนาภิเษก) สายถนนวงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานครตอนบางบัวทอง - บางปะอิน เป็นทางหลวงที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมการใช้นายยนต์ ตามประเภทของยานยนต์ในอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายร่างกฎกระทรวงนี้ โดยกำหนดให้เก็บ ค่าธรรมเนียมผ่านทางตามระยะทางตามประเภทของยานยนต์ และกำหนดให้มีการปรับเพิ่มขึ้นทุก 5 ปี (การเก็บค่าธรรมเนียมการใช้นายยนต์บนทางหลวงดังกล่าว จะเริ่มเก็บตั้งแต่วันที่อธิบดีกรมทางหลวงประกาศกำหนดเป็นต้นไป) ในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อปี ซึ่งมีจุดเก็บค่าธรรมเนียมทั้งหมด 6 ด้าน (ขาออกจากกรุงเทพมหานคร 3 จุด และขาเข้ากรุงเทพมหานคร 3 จุด) โดยกรมทางหลวงได้ดำเนินการประมาณการรายได้จากการจัดเก็บค่าธรรมเนียมผ่านทาง โดยคาดว่าจะในช่วงปีแรกจะจัดเก็บได้ ประมาณ 308 ล้านบาทต่อปี และในปีที่ 30 จะจัดเก็บได้เพิ่มขึ้นเป็น 1,429 ล้านบาทต่อปี ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นการล่วงหน้า โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อยและแก้ไขชื่อร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายยนต์บนทางหลวงพิเศษหมายเลข 9 (ถนนกาญจนาภิเษก) สายถนนวงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร ตอนบางบัวทอง-บางปะอิน พ.ศ. เป็น “ร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายยนต์บนทางหลวงพิเศษ หมายเลข 9 สายถนนวงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร รอบที่2 (ถนนกาญจนาภิเษก) ตอนบางบัวทอง - บางปะอิน พ.ศ.”

2. กระทรวงการคลัง สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานงบประมาณเห็นควรที่คณะรัฐมนตรีจะให้ความเห็นชอบในหลักการโดยสำนักงานงบประมาณ เห็นว่ากรมทางหลวงควรเร่งรัดและกำกับการดำเนินโครงการทางหลวงพิเศษดังกล่าว ให้เป็นไปตามแผนการดำเนินงานและกรอบเวลาที่กำหนดไว้ โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของโครงการประโยชน์สูงสุดของทางราชการและประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญด้วย และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า ร่างกฎกระทรวงในเรื่องนี้ออกตามความในพระราชบัญญัติกำหนด ค่าธรรมเนียมการใช้นายยนต์บนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. 2497 จึงเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติเพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายแม่บทให้อำนาจไว้ และมีได้เป็นกรณีที่คณะรัฐมนตรีกระทำการอันมีผลเป็นการอนุมัติงานหรือโครงการ หรือมีผลเป็นการสร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไป ตามมาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมีข้อสังเกตว่า โครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 9 สายถนนวงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานครด้านตะวันตก ช่วงบางบัวทอง - บางปะอิน เป็นโครงการลงทุนขนาดใหญ่ที่มีวงเงินลงทุนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป ซึ่งมาตรา 4 (8) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548 ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2549 กำหนดให้การริเริ่มโครงการลงทุนขนาดใหญ่ที่มีวงเงินลงทุนตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป ต้องนำเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาก่อนอนุมัติให้ดำเนินโครงการ ดังนั้น กระทรวงคมนาคมจึงต้องได้รับอนุมัติให้ดำเนินโครงการดังกล่าวจากคณะรัฐมนตรีก่อนดำเนินการก่อสร้างทางหลวงพิเศษนี้ด้วย และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ขอให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชนเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ของคณะรัฐมนตรีภายใน วัน ซึ่งครบกำหนดเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2568 ดังนั้น จึงถือว่าหน่วยงานดังกล่าวไม่ขัดข้อง ทั้งนี้ ตามนัยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2568 (เรื่อง แนวทางปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐในการเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี)

ทั้งนี้ ในส่วนของการขออนุมัติดำเนินงานก่อสร้างโครงการกระทรวงคมนาคมได้เสนอเรื่องการขออนุมัติดำเนินงานก่อสร้างโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 9 สายถนนวงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานครด้านตะวันตก ช่วงบางบัวทอง - บางปะอิน ในส่วนของงานโยธาโดยใช้เงินทุนค่าธรรมเนียมผ่านทางและเงินงบประมาณสมทบของกรมทางหลวง มายังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแล้ว ตามหนังสือกระทรวงคมนาคม

ด่วนที่สุด ที่ คค (ปคร) 0805.5/324 ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2568 ซึ่งต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติ (6 มกราคม 2569) อนุมัติให้ดำเนินการก่อสร้างโครงการดังกล่าวแล้ว

เศรษฐกิจ-สังคม

4. เรื่อง ข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้จากสัญญาจ้างงานก่อสร้าง กรณีเงื่อนไขในสัญญากำหนดให้ผู้รับจ้างต้องจัดหารถยนต์พร้อมค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องสำหรับผู้ควบคุมงาน

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบผลการดำเนินการตามข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้จากสัญญาจ้างงานก่อสร้างกรณีเงื่อนไขในสัญญากำหนดให้ผู้รับจ้างต้องจัดหารถยนต์พร้อมค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องสำหรับผู้ควบคุมงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และแจ้งให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

กค. รายงานว่า กค. โดยกรมบัญชีกลาง ได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2568 และ 27 พฤษภาคม 2568 แล้ว โดยได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการควบคุมการใช้รถยนต์ที่ผู้รับจ้างจัดหาให้ตามสัญญาจ้างงานก่อสร้าง ดังนี้

1. ให้หน่วยงานของรัฐกำหนดรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะของรถยนต์ที่ผู้รับจ้างต้องจัดหาให้สำหรับที่จะให้หน่วยงานของรัฐผู้ว่าจ้างใช้ในการควบคุมงานก่อสร้างไว้ในร่างขอบเขตงาน และต้องนำราคาของรถยนต์ไปคำนวณเป็นค่าใช้จ่ายพิเศษตามข้อกำหนดและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องมีในการคำนวณราคากลางงานก่อสร้างด้วย

2. ให้หน่วยงานของรัฐจัดทำบันทึกการใช้รถยนต์ที่ผู้รับจ้างจัดหาให้ตามสัญญาจ้างงานก่อสร้างตามทะเบียนคุม และเสนอหัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบทุกเดือน ทั้งนี้ หากเห็นว่ามีกรณีการดำเนินการที่ผิดปกติให้ดำเนินการตามควรแก่กรณี

ทั้งนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐได้แจ้งเวียนหนังสือเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติดังกล่าวไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติด้วยแล้วเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2568 [หนังสือคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ (คณะกรรมการวินิจฉัยฯ) ด่วนที่สุด ที่ กค (กวจ) 0405.2/ว 644 ลงวันที่ 24 กันยายน 2568 เรื่อง แนวทางการป้องกันการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้จากสัญญาจ้างงานก่อสร้าง กรณีเงื่อนไขในสัญญากำหนดให้ผู้รับจ้างต้องจัดหารถยนต์พร้อมค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องสำหรับผู้ควบคุมงาน]

5. เรื่อง ผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการตามข้อเสนอของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง มาตรการเพื่อป้องกันมิให้ภาษีที่ควรจะได้รับรั่วไหลจากการประกอบกิจการในเขตปลอดอากร

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการตามข้อเสนอของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง มาตรการเพื่อป้องกันมิให้ภาษีที่ควรจะได้รับรั่วไหลจากการประกอบกิจการในเขตปลอดอากร ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ และแจ้งให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบต่อไป รวมทั้ง ให้กระทรวงการคลังเร่งรัดการดำเนินการให้ครบถ้วนตามข้อเสนอของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเกี่ยวกับภาษีศุลกากรมีประสิทธิภาพและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการนำเงินภาษีเข้ารัฐ

สาระสำคัญของเรื่อง

กค. รายงานว่า ภายหลังการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอมาตรการฯ ต่อคณะรัฐมนตรี (21 ต.ค. 68) กค. โดยกรมศุลกากรได้จัดการประชุมหารือร่วมกับ คค. ดศ. พณ. ยธ. และ ตร. เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2568 เพื่อพิจารณาแนวทางการดำเนินการตามมาตรการฯ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมทั้งได้สรุปผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวในแต่ละประเด็นเรียบร้อยแล้ว สรุปได้ ดังนี้

ข้อเสนอของคณะกรรมการ ป.ป.ช.	ผลการพิจารณา เช่น
(1) การใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐและความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่กับผู้ประกอบการ	

(1.1) ควรกำหนดมาตรการตรวจสอบผู้ประกอบการให้มีความเข้มงวดและเป็นระบบมากยิ่งขึ้น โดยตรวจสอบประวัติ และข้อมูลของผู้ประกอบการอย่างถี่ถ้วนโดยเฉพาะในกรณีของผู้ประกอบการที่มีความเสี่ยงสูง ทั้งนี้ ควรนำระบบการประเมินความเสี่ยงมาใช้จัดลำดับความสำคัญของการตรวจสอบเพื่อให้การกำกับดูแลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	1) กรมศุลกากรมีมาตรการตรวจสอบผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร เช่น 1.1) กำหนดคุณสมบัติให้ผู้จัดตั้งเขตปลอดอากรและผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรต้องเป็นนิติบุคคลที่ไม่มีความเสี่ยงในการดำเนินงาน โดยพิจารณาจากฐานะทางการเงิน รวมทั้งตรวจสอบประวัติและข้อมูลของผู้ประกอบการ เช่น ใบอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การไม่มีประวัติการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และกำหนดลักษณะต้องห้ามของผู้ประกอบการที่มาขอยื่นรับใบอนุญาตว่าต้องไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใบอนุญาตหรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตไม่เกิน 3 ปี ก่อนวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต 1.2) เข้าตรวจสอบสถานประกอบการภายหลังการตรวจปล่อย โดยหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่และอำนาจสืบสวนปราบปรามการกระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องทั่วราชอาณาจักร และหน่วยงานตรวจสอบการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรของผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร 1.3) กำหนดหลักเกณฑ์การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตสำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเขตปลอดอากรและผู้ประกอบการในเขตปลอดอากร ในกรณีที่ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย 2) นำระบบการประเมินความเสี่ยงมาใช้จัดลำดับความสำคัญของการตรวจสอบ เช่น นำหลักการบริหารความเสี่ยงตามข้อเสนอแนะขององค์การศุลกากรโลก มาใช้กำหนดสินค้าและ/หรือผู้ประกอบการ ที่มีความเสี่ยงสูงในการกระทำความผิดกฎหมายทางศุลกากรและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยจะมีการเปิดตรวจสินค้าอย่างเข้มงวดสำหรับสินค้าและ/หรือผู้ประกอบการที่มีความเสี่ยงสูง
(1.2) ควรนำมาตรการตรวจสอบและติดตามพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่มาใช้ควบคู่กันโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย เช่น ระบบบันทึกข้อมูลอัตโนมัติ ระบบตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบและลดช่องว่างที่อาจนำไปสู่การทุจริต	กรมศุลกากรมีการดำเนินมาตรการดังกล่าว เช่น 1) นำระบบศุลกากรอิเล็กทรอนิกส์ (Thai Customs Electronics Systems: TCES) มาใช้แลกเปลี่ยนข้อมูลเอกสารการนำเข้า-ส่งออกกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงจัดเก็บใบขนสินค้าและเอกสารที่เกี่ยวข้องในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งสามารถนำไปตรวจสอบพฤติกรรมเจ้าหน้าที่ได้ในภายหลัง 2) นำระบบลงทะเบียนและบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการรับและบริหารจัดการเรื่องร้องเรียน โดยประชาชนสามารถร้องเรียนและติดตามผลการร้องเรียนพฤติกรรม การทุจริตของเจ้าหน้าที่ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้จากทุกที่ทุกเวลาตลอด 24 ชั่วโมง
(1.3) ควรเสริมสร้างความโปร่งใสในการดำเนินงานโดยจัดตั้งหน่วยงานอิสระที่มีอำนาจในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ศุลกากรในเขตปลอดอากร โดยเฉพาะ รวมทั้งนำแนวทางการตรวจสอบแบบสุ่มมาใช้เพื่อป้องกันความ	กรมศุลกากรมีการดำเนินการ เช่น 1) ดำเนินโครงการระดมศุลกากร เพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ศุลกากรโปร่งใส ไร้ทุจริต คงไว้ซึ่งมาตรฐานการให้บริการศุลกากรที่เป็นเลิศ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 2) กำหนดแนวทางการตรวจสอบแบบสุ่มเพื่อป้องกันการสมรู้ร่วมคิดระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้ประกอบการ โดยระบบ

เสี่ยงจากการสมรู้ร่วมคิดระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้ประกอบการ	คอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากรจะระบุเป้าหมายความเสี่ยงสูงให้เปิดตรวจสินค้าตามเงื่อนไขความเสี่ยงโดยอัตโนมัติ และระบบคอมพิวเตอร์จะเป็นผู้กำหนดเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแบบสุ่มโดยอัตโนมัติ
(1.4) ควรกำหนดมาตรฐานด้านจริยธรรมและแนวทางปฏิบัติงานที่ชัดเจน จัดอบรมด้านการต่อต้านการทุจริตอย่างสม่ำเสมอ ควรส่งเสริมกลไกการแจ้งเบาะแส โดยกำหนดแนวทางการคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสอย่างชัดเจนรวมทั้งจัดให้มีรางวัลหรือสิ่งจูงใจผู้แจ้งข้อมูลที่น่าไปสู่การเปิดโปงทุจริต	กรมศุลกากรมีการดำเนินการ เช่น 1) จัดทำข้อกำหนดจริยธรรมของกรมศุลกากร พ.ศ. 2565 เพื่อใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ศุลกากร และกำหนดให้มีแผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะในการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ รวมถึงเสริมสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมให้แก่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานผ่านการฝึกอบรม/ให้ความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น โครงการเรียนรู้ประมวลจริยธรรมด้วยตนเองผ่านระบบ Intranet ของกรมศุลกากร โครงการ Ethics Customs Plan B ภายใต้แผนปฏิบัติการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของกรมศุลกากร 2) กำหนดแนวทางการคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส เช่น มาตรการปกปิดมิให้มีการเปิดเผยชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ ภาพหรือข้อมูลอย่างอื่นที่สามารถระบุพยานได้ การให้ความคุ้มครองพยานมิให้ถูกกลั่นแกล้ง ช่มชู้ หรือไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือความปลอดภัย
(2) ช่องว่างทางกฎหมายที่เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจโดยไม่มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน	
(2.1) พัฒนาและนำระบบปัญญาประดิษฐ์ Artificial Intelligence: AI) เทคโนโลยีการเรียนรู้ของเครื่อง (Machine Learning) และการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analytics) มาวิเคราะห์ข้อมูลการนำเข้า-ส่งออก เพื่อให้สามารถเรียนรู้และตรวจจับพฤติกรรมที่ผิดปกติของผู้นำเข้าและส่งออกได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อลดการใช้ดุลพินิจและเพิ่มความแม่นยำในการตรวจจับแนวโน้มทุจริต	กรมศุลกากรอยู่ระหว่างดำเนินโครงการจัดหาระบบวิเคราะห์ Big Data เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลของกรมศุลกากร โดยนำเทคโนโลยี Big Data Machine Learning และ AI มาวิเคราะห์ข้อมูลการนำเข้า-ส่งออก เพื่อคาดการณ์และตรวจจับความผิดปกติที่อาจบ่งชี้ถึงความเสี่ยงหรือแนวโน้มการทุจริตได้แบบทันที (Real-time) โดยระบบสามารถแจ้งเตือนเมื่อพบรายการต้องสงสัย และมีหน้าจอแสดงผล (Dashboard) การติดตามผลการวิเคราะห์อย่างโปร่งใส ตรวจสอบย้อนหลังได้ และรองรับเทคโนโลยีประมวลผลภาษาธรรมชาติ (Natural Language Processing: NLP) เพื่อช่วยลดความคลาดเคลื่อนในการตีความเอกสารสำแดง
(2.2) ควรกำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ มีการใช้ระบบอัตโนมัติในการตรวจสอบและประเมินข้อมูลเพื่อลดการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่	กรมศุลกากรมีการกำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติพิธีการศุลกากรให้มีความชัดเจนและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ได้แก่ ประมวลระเบียบปฏิบัติศุลกากร พ.ศ. 2560 ประกาศ คำสั่ง ข้อสั่งการกรมศุลกากร รวมไปถึงกฎหมายและระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่ครอบคลุมกระบวนการเกี่ยวกับเขตปลอดอากร นอกจากนี้มีหนังสือชักชวนความเข้าใจการปฏิบัติงานเกี่ยวกับเขตปลอดอากรในแต่ละกรณีเพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันเพื่อลดดุลพินิจของเจ้าหน้าที่
(2.3) ควรจัดให้มีเครื่องมือสนับสนุนด้านราคาสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากร เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการพิจารณา ข้อเท็จจริงและความถูกต้องของราคาที่สำแดง โดยฐานข้อมูลต้องเป็นปัจจุบันครอบคลุมรายการสินค้าอย่างเพียงพอสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ทั้งนี้ ควรมุ่งเน้นการตรวจสอบ	1) กรมศุลกากรมีระบบฐานข้อมูลราคาสินค้านำเข้า ซึ่งเป็นระบบรวบรวมราคาวิเคราะห์เบื้องต้นของสินค้านำเข้าประเภทต่าง ๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรนำไปใช้เป็นเครื่องมือประกอบการพิจารณากำหนดราคาศุลกากร โดยเจ้าหน้าที่ศุลกากรสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ผ่านระบบ Single Sign-On ของกรมศุลกากร ซึ่งครอบคลุมสินค้าที่หลากหลาย รวมทั้งมีการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง

ราคาสินค้าที่มีอัตราอากรสูงเพื่อลดโอกาสในการสำแดงราคาไม่ถูกต้อง รวมถึงควรมีการติดตามตรวจสอบ และประเมิน ผลการใช้เครื่องมือ ด้านราคาศุลกากรอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มั่นใจว่าเครื่องมือดังกล่าวสามารถ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้อย่างแท้จริง	2) กรมศุลกากรมีนโยบายในการบริหารความเสี่ยงด้านราคาสำหรับสินค้าที่มีอัตราอากรสูง โดยนำข้อมูลราคาสำหรับการบริหารความเสี่ยงมากำหนดเป็นเงื่อนไขความเสี่ยงในการเปิดตรวจสินค้าโดยอัตโนมัติสำหรับสินค้าที่มีการแสดงราคา ต่ำกว่าราคาสำหรับการบริหารความเสี่ยง และติดตามและประเมินประสิทธิภาพของการนำราคาบริหารความเสี่ยงมาเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบสินค้าอย่างต่อเนื่อง
(3) ประสิทธิภาพของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ติดตามการขนส่งสินค้าในเขตปลอดอากร	
(3.1) ควรพัฒนาและนำระบบบล็อกเชน (Blockchain) มาใช้บันทึกข้อมูลศุลกากรอย่างเป็นระบบ เพื่อเพิ่มความปลอดภัยของข้อมูลและป้องกันการปลอมแปลงเอกสารสำแดงสินค้าช่วยเพิ่มความโปร่งใสและความน่าเชื่อถือของระบบศุลกากร โดยสามารถบันทึกและตรวจสอบข้อมูลการดำเนินงานได้อย่างถูกต้องและตรวจสอบย้อนหลังได้	กรมศุลกากรยังไม่มีการพัฒนาและนำระบบ Blockchain มาใช้ในการบันทึกข้อมูลศุลกากร เนื่องจากระบบดังกล่าวไม่สอดคล้องกับโครงสร้างของระบบ TCES ที่ใช้ในการดำเนินงานหลักของกรมศุลกากร อย่างไรก็ตาม กรมศุลกากรได้ติดตามและศึกษาความเป็นไปได้ในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี Blockchain เพื่อเพิ่มความปลอดภัยของข้อมูลและป้องกันการปลอมแปลงเอกสารในกระบวนการศุลกากร
(3.2) ควรนำระบบติดตามสินค้าที่แสดงผลในทันที (Real-Time Tracking System) มาใช้เพื่อตรวจสอบการขนส่งและเอกสาร เช่น ระบบแจ้งเตือนอัตโนมัติ เมื่อพบความผิดปกติของการขนส่งระบบติดตามสินค้าด้วยเทคโนโลยี Internet of Things	กรมศุลกากรได้ทำบันทึกความเข้าใจกับกรมการขนส่งทางบกเพื่อการเข้าใช้งานระบบกำหนดตำแหน่งบนพื้นโลกของกรมการขนส่งทางบก (Department of Land Transport Thailand Global Positioning System: DLT GPS) ซึ่งสามารถติดตามรถบรรทุกสินค้าได้แบบทันที และเมื่อกำหนดเส้นทางแล้วสามารถใช้ระบบ DLT GPS ติดตามหรือตรวจสอบย้อนหลังว่าออกนอกเส้นทางหรือไม่
(3.3) ควรนำเทคโนโลยีเฝ้าระวังทางอากาศมาใช้เพื่อเฝ้าระวังการลักลอบเคลื่อนย้ายสินค้าออกจากเขตปลอดอากรโดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีขนาดใหญ่หรือยากต่อการเข้าถึง เช่น โดรน	การนำเทคโนโลยีเฝ้าระวังทางอากาศมาใช้จะมีข้อจำกัดบางประการ เช่น เขตปลอดอากรตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ห้ามบิน อย่างไรก็ตามกรมศุลกากรมีมาตรการเฝ้าระวังการลักลอบเคลื่อนย้ายสินค้าออกจากเขตปลอดอากร โดยกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากรติดตั้งกล้องวงจรปิดระบบถ่ายภาพและจัดเก็บภาพสินค้าระบบตรวจจับสถานะตำแหน่งสินค้าตามประเภทของกิจการในเขตปลอดอากร
(3.4) ควรบูรณาการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ธนาคาร ผู้ให้บริการโลจิสติกส์ เพื่อลดความซับซ้อนของกระบวนการศุลกากรและเพิ่มความคล่องตัวในการบริหารจัดการการนำเข้าและส่งออกสินค้า	ปัจจุบันกรมศุลกากรมีการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานภายนอกผ่านระบบต่าง ๆ เช่น ระบบ TCES ซึ่งเป็นระบบรับข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์จากผู้ประกอบการ การเชื่อมโยงข้อมูลใบอนุญาตจากหน่วยงานควบคุม (เช่น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมปศุสัตว์) มาที่ระบบ e-Licensing ของกรมศุลกากร ผ่านระบบ Thailand National Single Window หรือ NSW การเชื่อมโยงกับธนาคารในกรณีที่ผู้นำของเข้าประสงค์ขอชำระค่าอากรใบขนสินค้าด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ โดยแจ้งขอตัดบัญชีผ่านระบบ e-Payment ไปที่ระบบของธนาคาร ทั้งนี้ กรมศุลกากรได้เชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผ่านระบบ NSW โดยอยู่ระหว่างการพิจารณาจัดทำบริการข้อมูลใบขนสินค้าที่ผ่านพิธีการเรียบร้อยแล้วของผู้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากร (ในส่วนที่เปิดเผยได้) ผ่านช่องทางแพลตฟอร์มกลางของรัฐในรูปแบบการเชื่อมต่อโปรแกรมประยุกต์

	หรือ Application Programming Interface (API) เพื่อให้หน่วยงานรัฐอื่นสามารถตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวได้ ซึ่งเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565
(3.5) ควรนำเทคโนโลยีสำหรับควบคุมและติดตามยานพาหนะและตู้คอนเทนเนอร์ที่ใช้ขนส่งสินค้ามาใช้ในเขตปลอดอากร ในกรณีที่ มีการเคลื่อนย้ายสินค้าสำหรับส่งออกหรือการโอนย้ายระหว่างเขตปลอดอากรที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่แตกต่างกัน และกำหนดให้แจ้งเส้นทางขนส่งล่วงหน้าก่อนเคลื่อนย้ายเพื่อเพิ่มความโปร่งใสและลดความเสี่ยงจากการกระทำที่อาจนำไปสู่การทุจริตหรือฝ่าฝืนกฎหมาย	กรมศุลกากรได้ทำบันทึกความเข้าใจกับกรมการขนส่งทางบกเพื่อการใช้งานระบบ DLT GPS ซึ่งสามารถติดตามรถบรรทุกสินค้าได้แบบทันที และเมื่อกำหนดเส้นทางแล้ว สามารถใช้ระบบ DLT GPS ติดตามหรือตรวจสอบย้อนหลังว่าออกนอกเส้นทางหรือไม่
(4) การขาดแคลนบุคลากรและกำลังเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอในการกำกับดูแลเขตปลอดอากร	
ควรนำเทคโนโลยีมาช่วยเสริมสร้างศักยภาพและลดภาระงานของเจ้าหน้าที่ เช่น ระบบวิเคราะห์ความเสี่ยงโดยใช้ AI และ Machine Learning เพื่อตรวจจับพฤติกรรมที่น่าสงสัยและตรวจจับความผิดปกติ	กรมศุลกากรได้ดำเนินโครงการจัดทำระบบวิเคราะห์ Big Data สำหรับงานข่าวกรองและการบริหารความเสี่ยง เพื่อใช้เทคโนโลยี Big Data AI และ Machine Learning ในการคัดกรองและวิเคราะห์ข้อมูลการนำเข้า-ส่งออกแบบอัตโนมัติ โดยระบบจะช่วยระบุสินค้าหรือผู้ประกอบการที่มีความเสี่ยงเพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบเฉพาะกรณีที่จำเป็น ลดภาระงานที่ซ้ำซ้อน และช่วยบรรเทาปัญหาการขาดแคลนบุคลากรในการกำกับดูแลเขตปลอดอากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. เรื่อง รายงานสรุปผลการพิจารณาต่อข้อเสนอแนะสิทธิทางการศึกษาอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิเด็กกรณีโรงเรียนบ้านนุเซโปล อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ปฏิเสธรับเด็กที่อยู่ในพื้นที่พักพิงชั่วคราวบ้านนุโพเข้าเรียน

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบรายงานสรุปผลการพิจารณาต่อข้อเสนอแนะสิทธิทางการศึกษาอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิเด็กกรณีโรงเรียนบ้านนุเซโปล อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น ปฏิเสธรับเด็กที่อยู่ในพื้นที่พักพิงชั่วคราวบ้านนุโพเข้าเรียน ขอคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และแจ้งให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติรับทราบต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

ศธ. รายงานว่า ได้ประชุมเพื่อพิจารณาข้อเสนอแนะของ กสม. ในเรื่องดังกล่าวร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กต. พม. มท. สมช. ตช. และกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2568 แล้ว สรุปผลการพิจารณาในภาพรวมได้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะของ กสม.	สรุปผลการพิจารณาในภาพรวม
1. พิจารณากำหนดนโยบายเพื่อรองรับสิทธิทางการศึกษาให้กับเด็กที่หนีภัยจากการสู้รบที่อาศัยในค่ายอพยพหรือพื้นที่พักพิงชั่วคราว ให้สอดคล้องกับการที่ประเทศไทยได้ถอนข้อสงวน ข้อ 22 ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ว่าด้วยเด็กผู้ลี้ภัยและเด็กผู้แสวงหาที่พักพิงแล้ว พร้อมทั้งให้ ศธ. และ มท. ปรับปรุงระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อเปิดโอกาสให้เด็กที่หนีภัยจากการสู้รบ สามารถเข้าเรียนในสถานศึกษา	การควบคุมดูแลผู้หนีภัยจากการสู้รบและความสงบเรียบร้อยในค่ายอพยพหรือพื้นที่ พักพิงชั่วคราวเป็นภารกิจหน้าที่ของ มท. ซึ่งปัจจุบันมีค่ายอพยพหรือพื้นที่พักพิงชั่วคราวสำหรับผู้หนีภัยจากการสู้รบทั้งสิ้นจำนวน 9 แห่ง ตั้งอยู่ใน 8 อำเภอ 4 จังหวัดชายแดนประเทศไทยกับประเทศเมียนมา ได้แก่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 4 แห่ง จังหวัดตาก จำนวน 3 แห่ง จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 1

ของประเทศไทยได้	แห่ง และจังหวัดราชบุรี จำนวน 1 แห่ง และมีประชากรรวมทั้งสิ้นประมาณ 78,000 คน • การกำหนดสิทธิทางการศึกษาให้กับเด็กที่หนีภัยจากการสู้รบที่อาศัยในค่ายอพยพหรือพื้นที่พักพิงชั่วคราวเป็นผลการประชุมและมติที่ ประชุมส่วนราชการที่เกี่ยวข้องของ สมช. มีการดำเนินการจัดการศึกษาโดยองค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) ที่ได้รับอนุญาตให้มีการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับก่อนวัยเรียนระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และการฝึกอาชีพ รวมถึงการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และสอดคล้องกับมติของ สมช. ที่กำหนดไว้ รวมถึงการกำหนดอัตราจำนวนผู้สอนต่อจำนวนนักเรียน ให้เป็นไปตามมาตรฐานการจัดการศึกษาของประเทศไทย โดยให้มีการใช้หลักสูตรการศึกษาของประเทศเมียนมาที่เป็นประเทศต้นทาง ซึ่งสอดคล้องกับหลักการบริหารจัดการผู้หนีภัยจากการสู้รบ ตามนโยบายของรัฐบาลไทยที่กำหนดไว้ 2 แนวทาง คือ 1) การส่งให้ผู้หนีภัยจากการสู้รบเดินทางกลับประเทศต้นทางด้วยความสมัครใจ 2) การส่งให้ผู้หนีภัยจากการสู้รบเดินทางไปตั้งถิ่นฐานใหม่ยังประเทศที่ 3 นอกจากนี้ กลุ่มผู้หนีภัยจากการสู้รบจัดอยู่ในกลุ่มเปราะบาง ซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ สมช. จึงมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ทั้งในเรื่องทิศทางเชิงนโยบายและการบริหารจัดการร่วมกับ มท. และ กต. • นโยบายของ ศธ. ดำเนินการจัดการศึกษาโดยยึดตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2548 ให้ขยายโอกาสทางการศึกษาแก่บุคคลที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทย ซึ่งเดิมเคยจำกัดไว้ให้เฉพาะคนบางกลุ่มและบางระดับการศึกษา เป็นเปิดกว้างให้ทุกคนที่อาศัยในประเทศสามารถเข้าเรียนได้โดยไม่จำกัดระดับ ประเภท หรือพื้นที่การศึกษา (ยกเว้นกลุ่มที่หลบหนีภัยจากการสู้รบจัดให้เรียนได้ในพื้นที่) และยึดตามกฎหมายการศึกษาและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับมาตรการและแนวทางในการดำเนินการของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยนโยบายของรัฐบาลได้ให้ความช่วยเหลือและดูแลผู้หนีภัยจากการสู้รบที่อยู่ค่ายอพยพหรือพื้นที่พักพิงชั่วคราว ตามหลักมนุษยธรรมในขณะที่อยู่ระหว่างรอการเดินทางไปตั้งถิ่นฐานในประเทศที่ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการตามแนวทางนี้ตั้งแต่แรก ก่อนที่จะมีการถอนข้อสงวนของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กข้อ 22 ว่าด้วยสถานะของเด็กลี้ภัยและเด็กผู้แสวงหาที่พักพิง ทั้งนี้ ประเทศไทยได้ดำเนินการปกป้องคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานตามมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองและจัดบริการทางการศึกษา สำหรับเด็กผู้ลี้ภัยและเด็กผู้แสวงหาที่พักพิงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น กรณีที่เด็กในค่ายอพยพหรือพื้นที่พักพิงชั่วคราวไม่ได้เข้าเรียนในสถานศึกษาของประเทศไทย จึงไม่ได้เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนทางด้านการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับ
-----------------	--

	รายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนของ กสม. โดยเด็กเหล่านั้นยังคงได้รับการศึกษาในค่ายอพยพ หรือพื้นที่ พักพิงชั่วคราวอย่างเหมาะสม เป็นไปตามนโยบาย และระเบียบของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • ประเด็นการปรับปรุงระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อเปิดโอกาส ให้เด็กที่หนีภัยจากการสู้รบสามารถเข้าเรียนในสถานศึกษา ของประเทศไทยได้ จำเป็นต้องอาศัยกลไกการดำเนินการ ของคณะอนุกรรมการแก้ไขปัญหาคัดค้านภัยจากการสู้รบจาก ประเทศเมียนมาของ สมช. เป็นหลัก เนื่องจากเป็นเรื่องที่ ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติโดยตรง ทั้งนี้ ทุก หน่วยงานที่ร่วมพิจารณาในภาพรวมต่อข้อเสนอแนะของ กสม. ยังคงดำเนินการตามนโยบายปัจจุบันของแต่ละ หน่วยงานที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยมุ่งพัฒนา การจัดการศึกษาในค่ายอพยพหรือพื้นที่พักพิงชั่วคราวให้ เกิดความเหมาะสมต่อมิติด้านอื่น ๆ ด้วย
2. ให้ ศธ. ประสานกรมการปกครอง มท. เพื่อขอ อนุญาตเข้าไปร่วมจัดการศึกษากับองค์กรพัฒนา เอกชนที่ได้รับอนุญาตให้จัดการศึกษาภายในพื้นที่ พักพิงชั่วคราว โดยจัดทำหลักสูตรซึ่งมีระบบรับรอง คุณวุฒิทางการศึกษาให้สอดคล้องกับความสำเร็จ ของครอบครัวและบริบทสถานการณ์ในพื้นที่เขต การศึกษา	• ข้อเสนอแนะที่ให้ ศธ.ประสานกรมการปกครอง มท. เพื่อ ขออนุญาตเข้าไปร่วมจัดการศึกษากับองค์กรพัฒนาเอกชนที่ ดำเนินการอยู่แล้ว รวมถึงการจัดทำหลักสูตรที่มีระบบ รับรองคุณวุฒิทางการศึกษาให้แก่เด็กที่หนีภัยจากการสู้รบ ในค่ายอพยพหรือพื้นที่พักพิงชั่วคราวต้องมีการพิจารณา ผลกระทบในมิติต่าง ๆ อย่างรอบด้านทั้งด้านบุคลากร ด้าน งบประมาณ ด้านความปลอดภัยและด้านความมั่นคงของ ชาติ ซึ่งความประสงค์ที่จะให้เด็กกลุ่มดังกล่าวได้รับ การศึกษาตามหลักสูตรที่มีระบบรับรองคุณวุฒิทางการ ศึกษาของประเทศไทยอาจส่งผลกระทบต่อการส่งกลับ ประเทศต้นทางด้วยความสมัครใจ หรือส่งให้เดินทางไปตั้ง ถิ่นฐานใหม่ยังประเทศที่ 3

7. เรื่อง รายงานสรุปผลการพิจารณาต่อข้อเสนอแนะกรณีการแต่งกายของผู้ต้องขังที่มีความหลากหลายทางเพศ

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบรายงานสรุปผลการพิจารณาต่อข้อเสนอแนะกรณีการแต่งกายของ ผู้ต้องขังที่มีความหลากหลายทางเพศ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามที่กระทรวงยุติธรรม (ยธ.) เสนอ และแจ้งให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงยุติธรรมได้รายงานสรุปผลการพิจารณาต่อข้อเสนอแนะกรณีการแต่งกาย ของผู้ต้องขังที่มีความหลากหลายทางเพศของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยกระทรวงยุติธรรม (กรม ราชทัณฑ์) ได้กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานต่อผู้ต้องขังที่มีความหลากหลายทางเพศ รวมถึงการสร้างตระหนักรู้ ถึงความหลากหลายทางเพศในกลุ่มเจ้าพนักงานเรือนจำแล้ว และอยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไขระเบียบกรม ราชทัณฑ์ว่าด้วยเครื่องแต่งกายสำหรับผู้ต้องขัง พ.ศ. 2538 ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย เครื่องแต่ง กายของผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดี ผู้ต้องขังที่มีความหลากหลายทางเพศและผู้ต้องขังในการปฏิบัติศาสนกิจ โดยที่รายงานสรุปผลการพิจารณาของกระทรวงยุติธรรมต่อข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติใน เรื่องนี้เป็นการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 247 วรรคสอง และพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2560 มาตรา 43 วรรคหนึ่ง และมติ คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 8 เมษายน 2568 จึงเข้าข่ายลักษณะเรื่องที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่า ด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548 มาตรา 4 (1) และ (13)

ยธ. รายงานว่า กรมราชทัณฑ์ได้รวบรวมข้อมูลในเรื่องดังกล่าว โดยมีสรุปผลการพิจารณาในภาพรวมได้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะของกลุ่ม	สรุปผลการพิจารณาในภาพรวม
1. สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับแนวคิดเพศวิถีแก่เจ้าหน้าที่ให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะผู้ปฏิบัติการเกี่ยวข้องกับ ผู้ต้องขังโดยตรง เพื่อจัดการเลือกปฏิบัติเนื่องจากเพศสภาพไม่ตรงกับเพศกำเนิด และส่งเสริมให้เกิดการเคารพ สิทธิมนุษยชนของผู้ต้องขังที่มีความหลากหลายทางเพศ อันจะเป็นการบรรลุนิติภาวะที่แท้จริงของกฎหมายและมาตรฐานการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่มีความหลากหลายทางเพศ	• กรมราชทัณฑ์ได้กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านการควบคุมผู้ต้องขัง เรื่อง มาตรฐานการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งครอบคลุมถึงการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่มีความหลากหลายทางเพศ ตั้งแต่การรับตัว การจัดกลุ่ม และการแยกการควบคุมการส่งเสริมสุขภาพ และอนามัย การปกป้องคุ้มครองกรณีผู้ต้องขังถูกล่วงละเมิดทางเพศ รวมถึงการสร้างความรู้ถึงความปลอดภัยทางเพศในกลุ่มเจ้าพนักงานเรือนจำ
2. เร่งผลักดันนโยบายการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดีให้แตกต่างจากนักโทษเด็ดขาดอย่างเหมาะสมและครอบคลุมเรือนจำทุกแห่งทั่วประเทศ และให้ผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดีมีสิทธิและเสรีภาพ ที่จะพิจารณาความเหมาะสมของการแต่งกายเองได้ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ อันเป็นการยกระดับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดีให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างมีประสิทธิภาพ 3. แก้ไขปรับปรุงระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเครื่องแต่งกายสำหรับผู้ต้องขัง พ.ศ. 2538 และระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับการอนามัยและการสุขภาพของผู้ต้องขัง พ.ศ. 2561 ให้คำนึงถึงการรับรองสิทธิในการแต่งกายตามเพศสภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการสวมใส่เสื้อชั้นในของผู้ต้องขังที่มีความหลากหลายทางเพศที่ทำคล้ายกรรมหน้าอกแต่ไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศ เพื่อให้เรือนจำทั่วประเทศมีแนวปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	• กรมราชทัณฑ์อยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไขระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยเครื่องแต่งกายสำหรับผู้ต้องขัง พ.ศ. 2538 โดยพิจารณาให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย 1) ปรับปรุงแก้ไขเครื่องแต่งกายของผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดี (ชุดสีน้ำตาล) ซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 29 บัญญัติว่า ในคดีอาญาให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิดและก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้ ดังนั้น การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดีจึงต้องแตกต่างจากการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเด็ดขาด 2) ปรับปรุงแก้ไขเครื่องแต่งกายของผู้ต้องขังที่มีความหลากหลายทางเพศให้มีความสอดคล้องตามเพศสภาพ ซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาอย่างรอบคอบรัดกุม ประกอบกับต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและสิทธิของผู้ต้องขังในการควบคุมภายในเรือนจำ 3) ปรับปรุงแก้ไขเครื่องแต่งกายของผู้ต้องขังในการปฏิบัติศาสนกิจให้มีความเหมาะสมตามหลักศาสนา ที่ผู้ต้องขังเคารพนับถือ สำหรับการศึกษาแนวทางการปรับปรุงเครื่องแต่งกายของผู้ต้องขังให้มีความเหมาะสม กรมราชทัณฑ์พร้อมที่จะบูรณาการร่วมกับหน่วยงานภายนอกที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างเหมาะสมกับบริบทของเรือนจำในประเทศไทย และสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน

8. เรื่อง การนำเสนอแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม อนุสรณ์สถาน แหล่งต่าง ๆ และภูมิทัศน์วัฒนธรรมของเชียงใหม่ นครหลวงของล้านนา เพื่อขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบเอกสารนำเสนอแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม อนุสรณ์สถาน แหล่งต่าง ๆ และภูมิทัศน์วัฒนธรรมของเชียงใหม่ นครหลวงของล้านนา (แหล่งมรดกนครหลวงของล้านนา) เพื่อขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก

2. เห็นชอบให้ประธานกรรมการแห่งชาติว่าด้วยอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลกลงนามในเอกสารนำเสนอแหล่งมรดกนครหลวงของล้านนาฯ เพื่อขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกต่อศูนย์มรดกโลก กรุงปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศส

สาระสำคัญ

ทส. รายงานว่า

1. คณะกรรมการมรดกโลก ในการประชุมสมัยสามัญ ครั้งที่ 39 ระหว่างวันที่ 28 มิถุนายน - 8 กรกฎาคม 2558 ณ กรุงบอนน์ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ที่ประชุมได้มีมติรับรองแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติในบัญชีรายชื่อเบื้องต้น (Tentative List) ของศูนย์มรดกโลก ซึ่งรวมถึงอนุสรณ์สถาน แหล่งต่าง ๆ และภูมิทัศน์วัฒนธรรมของเชียงใหม่ นครหลวงของล้านนา

2. กรมศิลปากร ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการมรดกโลกทางวัฒนธรรม ได้จัดทำเอกสารนำเสนอแหล่งมรดกนครหลวงของล้านนาฯ เพื่อขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก โดยมีสาระสำคัญ เช่น

รายการ	สาระสำคัญ
(1) ผู้ขอขึ้นทะเบียนมรดกโลก	อบจ. เชียงใหม่
(2) ข้อมูลแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม	แหล่งมรดกนครหลวงของล้านนาฯ ประกอบด้วย 8 สถานที่ แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ (ครอบคลุมพื้นที่ 383 ไร่ 1 งาน 20 ตารางวา) ดังนี้ (1) โบราณสถานสำคัญภายในเมืองและแหล่งมรดกวัฒนธรรมนอกเมือง เชียงใหม่ 5 สถานที่ ได้แก่ (1.1) เมืองเชียงใหม่ (คูเมืองและกำแพงเมืองเชียงใหม่) (1.2) วัดเชียงมั่น (1.3) วัดเจดีย์หลวง (1.4) วัดพระสิงห์ (1.5) วัดบุปผาราม หรือวัดสวนดอก (2) โบราณสถาน 2 สถานที่ ได้แก่ (2.1) วัดอุโมงค์ (2.2) วัดพระธาตุดอยสุเทพ (3) โบราณสถานวัดมหาโพธาราม (วัดเจ็ดยอด) (รายละเอียดโบราณสถานและศิลปะที่สำคัญตามเอกสารแนบท้าย 1)
(3) ข้อมูลคุณลักษณะ	ขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกในประเภทภูมิทัศน์วัฒนธรรม
(4) เหตุผลที่สมควรได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก	มีความโดดเด่นเรื่องวัฒนธรรมล้านนา และมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติในการปรับใช้พื้นที่ภูมิทัศน์วัฒนธรรมเพื่อประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อของพุทธศาสนา
(5) เกณฑ์คุณค่าความโดดเด่นระดับสากลที่นำเสนอเพื่อขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก	(1) เกณฑ์ข้อ (ii) : เมืองเชียงใหม่ เป็นเมืองหลวงของอาณาจักรล้านนาที่เป็นรัฐอิสระมีระบบกษัตริย์ปกครอง ระหว่าง พ.ศ. 1839 - 2101 ตั้งอยู่ในเขตภาคเหนือตอนบนของราชอาณาจักรไทย ต่อมาได้ไปอยู่ภายใต้การปกครองของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ระหว่าง พ.ศ. 2107 - 2317 และมาขึ้นต่อราชอาณาจักรไทยจนเปลี่ยนสถานะเป็นจังหวัดหนึ่งในปัจจุบัน พัฒนาการดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างชุมชนดั้งเดิมในสมัยก่อนประวัติศาสตร์จนเข้าสู่สมัย

	ประวัติศาสตร์ในวัฒนธรรมหริภุญชัย และพัฒนาจนเป็นวัฒนธรรมล้านนา ที่มีการผสมผสานกับศิลปะอินเดีย ศิลปะหริภุญชัย ศิลปะพุกาม ของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาและศิลปะสุโขทัยโดยแหล่งมรดกวัฒนธรรมทั้ง 3 องค์ประกอบมีความสัมพันธ์และเกี่ยวเนื่องกัน จัดอยู่ในวัฒนธรรมล้านนาและในคติความเชื่อของพุทธศาสนาแบบเถรวาท จนพัฒนามาเป็นอัตลักษณ์ของตนเอง ที่ในปัจจุบันเรียกว่า ศิลปะแบบล้านนา (2) เกณฑ์ข้อ (iii) : เมืองเชียงใหม่ เป็นตัวแทนของเมืองโบราณในประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมล้านนา ซึ่งเป็นชื่อเรียกตามอาณาจักรล้านนา มีพื้นที่ครอบคลุมภาคเหนือตอนบนของราชอาณาจักรไทย ระหว่างพุทธศตวรรษที่ 19 - 22 โดยศิลปกรรมล้านนามีการพัฒนาจากชุมชนดั้งเดิมตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ตอนปลาย มาเป็นชุมชนเมือง และเข้าสู่ยุคประวัติศาสตร์ที่มีระบบเจ้าเมืองในการปกครองจากเมืองเล็ก ๆ รวมกันเป็นแคว้นมีผู้ปกครอง และขยายขอบเขตอำนาจไปยังแคว้นอื่นจนรวมตัวเป็นอาณาจักรใหม่ขึ้นมาได้ในส่วนอาณาจักรล้านนาอยู่ในภาคเหนือตอนบนของราชอาณาจักรไทย โดยมีเชียงใหม่เป็นเมืองหลวงพบหลักฐานทางโบราณคดีและงานศิลปกรรมที่มีรูปแบบเดียวกันแสดงให้เห็นถึงการอยู่ร่วมกัน และนับถือพุทธศาสนาแบบเถรวาทที่แสดงออกทางด้านสถาปัตยกรรม ประติมากรรม งานประณีตศิลป์ และขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีลักษณะเป็นตัวของตัวเอง มีการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องไม่ขาดช่วงมาจนถึงปัจจุบัน
(6) ประโยชน์ ผลกระทบ โอกาสและความท้าทาย	ผลกระทบเชิงบวก เช่น (1) ด้านสังคมและวัฒนธรรม : เป็นการสร้างความภาคภูมิใจแก่ชุมชนท้องถิ่นและประชาชนคนไทย สร้างความตระหนักถึงถึงความสำคัญในการอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่น ช่วยยกระดับมาตรฐานการดูแลรักษาแหล่งมรดกโลก (2) ด้านเศรษฐกิจ : ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เกิดการกระจายรายได้สู่ภาคส่วนต่าง ๆ อีกทั้งยังเกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การปรับปรุงเส้นทางขนส่ง การเพิ่มบริการที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เป็นต้น (3) ด้านการศึกษาและการวิจัย เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการจัดการมรดกโลกมีการเพิ่มงานวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมล้านนา ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวิชาการระหว่างประเทศ ผลกระทบเชิงลบ เช่น (1) ด้านสังคมและวัฒนธรรม : วิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชนล้านนาโดยรอบอาจเปลี่ยนไป จากเดิมที่เป็นสังคมชนบทอาจขยายตัวและมีความเป็นเมืองมากขึ้น (Urbanization) (2) ด้านเศรษฐกิจ : ปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นอาจก่อให้เกิดความเสื่อมหรือความเสียหายต่อโบราณสถานได้ การพึ่งพิงรายได้จากการท่องเที่ยวมากเกินไป อาจทำให้ชุมชนท้องถิ่นขาดความยืดหยุ่นทางเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งผลกระทบต่อราคาที่ดินและค่าครองชีพ ที่สูงขึ้นในบริเวณรอบแหล่งมรดกวัฒนธรรม โอกาสและความท้าทาย

	การขึ้นทะเบียนมรดกโลกจะสร้างผลกระทบเชิงบวกที่ชัดเจนต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นโดยเฉพาะการท่องเที่ยวที่เติบโตขึ้น เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ รวมถึงการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม อย่างไรก็ตาม การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวแบบก้าวกระโดด อาจส่งผลกระทบต่อความเปราะบางของโบราณสถานและเกิดการพังพาแต่รายได้จากการท่องเที่ยว เกิดปัญหาค่าครองชีพในพื้นที่สูงขึ้น และวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชนเปลี่ยนเป็นชุมชนเมืองที่มีการแข่งขันสูงขึ้น ซึ่งหากต้องการให้เกิดความสำเร็จในระยะยาวอย่างยั่งยืน อาจจะต้องขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการรักษาสมดุลระหว่างการพัฒนาการท่องเที่ยว การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และการรักษาวิถีชีวิตของชุมชน โดยบูรณาการแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
--	--

3. ในการประชุมคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก ครั้งที่ 5/2568 เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2568 ที่ประชุมมีมติ ดังนี้

3.1 เห็นชอบ (ร่าง) เอกสารนำเสนอแหล่งมรดกนครหลวงของล้านนาฯ เพื่อขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก

3.2 มอบหมายให้ สผ. นำเสนอ (ร่าง) เอกสารนำเสนอแหล่งมรดกนครหลวงของล้านนาฯ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป

3.3 ในกรณีที่ศูนย์มรดกโลกพิจารณาแล้วเห็นว่าเอกสารนำเสนอฯ มีความครบถ้วนสมบูรณ์ (Complete) ตามรูปแบบและแนวทางที่กำหนด ขอให้จังหวัดเชียงใหม่ โดย อบจ. เชียงใหม่ พิจารณาดำเนินการเตรียมความพร้อมรับการตรวจประเมินพื้นที่แหล่งมรดกทางวัฒนธรรม อนุสรณ์สถาน แหล่งต่าง ๆ และภูมิทัศน์วัฒนธรรมของเชียงใหม่นครหลวงของล้านนาฯ โดยองค์กรที่ปรึกษาของคณะกรรมการมรดกโลก ต่อไป

4. สผ. ได้ถามความเห็นไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นสรุปได้ดังนี้

4.1 กระทรวงการต่างประเทศ (กรมองค์การระหว่างประเทศ) พิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่ขัดข้องต่อสารัตถะและถ้อยคำโดยรวมใน (ร่าง) เอกสารนำเสนอแหล่งมรดกนครหลวงของล้านนาฯ โดย (ร่าง) เอกสารดังกล่าวไม่เป็นการทำสนธิสัญญาตามกฎหมายระหว่างประเทศและไม่เป็นการจัดทำหนังสือสัญญาตามมาตรา 178 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและหาก ทส. พิจารณาแล้วว่าเรื่องดังกล่าวไม่ขัดต่อเงื่อนไขตามมาตรา 169 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อีกทั้งมีความจำเป็นเหมาะสมที่จะเสนอเรื่องในช่วงเวลานี้ ทส. สามารถพิจารณาเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาได้

4.2 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาเกี่ยวกับการเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา 178 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และการให้ความเห็นชอบต่อ (ร่าง) เอกสารดังกล่าวไม่เข้าลักษณะเป็นการสร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไปตามนัยมาตรา 169 (1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และสามารถเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบได้
ทั้งนี้ ทส. ได้ยืนยันแล้วว่าการเสนอเรื่องนี้ไม่ได้เป็นการสร้างความผูกพันต่อรัฐบาลชุดต่อไป

9. เรื่อง รายงานสถานการณ์การส่งออกของไทย ประจำเดือนตุลาคม และ 10 เดือนแรกของปี 2568

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบรายงานสถานการณ์การส่งออกของไทย ประจำเดือนตุลาคม และ 10 เดือนแรกของปี 2568 ตามที่กระทรวงพาณิชย์ (พณ.) เสนอ ดังนี้

สาระสำคัญของเรื่อง

1. สรุปสถานการณ์การส่งออกของไทย ประจำเดือนตุลาคม และ 10 เดือนแรกของปี 2568

การส่งออกของไทยในเดือนตุลาคม 2568 มีมูลค่า 28,835.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (910,316 ล้านบาท) ขยายตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 16 ที่ร้อยละ 5.7 หากหักสินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน ทองคำ และยุทธปัจจัย ขยายตัวที่ร้อยละ 15.7 การส่งออกไปยังตลาดหลักอย่างสหรัฐฯ จีน และสหภาพยุโรปรวมถึงตลาดรอง เช่น เอเชียใต้ ตะวันออกกลาง และลาตินอเมริกา ที่ยังคงขยายตัวได้ดี แม้ว่าจะมีแรงกดดันจากการปรับขึ้นภาษี

ของสหรัฐฯ แรงสนับสนุนหลักมาจากการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ยังมีอยู่ต่อเนื่อง รวมถึงสินค้ากลุ่มยานยนต์ และภาคการผลิตโลกที่อยู่ในภาวะขยายตัว จากผลผลิตและคำสั่งซื้อใหม่ อย่างไรก็ตาม การส่งออกสินค้าเกษตรของไทยยังคงอยู่ในภาวะหดตัว ทั้งนี้ การส่งออก 10 เดือนแรกของปี 2568 ขยายตัวที่ร้อยละ 13.0 หากหักสินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน ทองคำ และยุทธปัจจัย ขยายตัวที่ร้อยละ 13.8

มูลค่าการค้ารวม

มูลค่าการค้าในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐ เดือนตุลาคม 2568 มีมูลค่าการค้ารวม 61,108.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 11.0 เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยการส่งออกมีมูลค่า 28,835.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 5.7 การนำเข้า มีมูลค่า 32,272.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 16.3 ดุลการค้า ขาดดุล 3,436.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ภาพรวม 10 เดือนแรกของปี 2568 มูลค่าการค้ารวม มีมูลค่า 569,830.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 12.7 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน การส่งออก มีมูลค่า 282,982.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 13.0 การนำเข้า มีมูลค่า 286,848.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 12.4 ดุลการค้า ขาดดุล 3,866.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการค้าในรูปเงินบาท เดือนตุลาคม 2568 มีมูลค่าการค้ารวม 1,942,351 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 6.4 เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยการส่งออก มีมูลค่า 910,316 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 1.3 การนำเข้า มีมูลค่า 1,032,034 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 11.4 ดุลการค้า ขาดดุล 121,718 ล้านบาท ภาพรวม 10 เดือนแรกของปี 2568 มูลค่าการค้ารวม มีมูลค่า 18,856,226 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 4.9 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน การส่งออก มีมูลค่า 9,307,535 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 5.1 การนำเข้า มีมูลค่า 9,548,691 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 4.6 ดุลการค้า ขาดดุล 241,155 ล้านบาท

การส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร หดตัวร้อยละ 5.1 (YoY) หดตัวต่อเนื่อง 3 เดือน โดยสินค้าเกษตร หดตัวร้อยละ 14.6 หดตัวต่อเนื่อง 3 เดือน ในขณะที่สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร ขยายตัวร้อยละ 6.2 ขยายตัวต่อเนื่อง 2 เดือน โดยมีสินค้าสำคัญที่ขยายตัว ได้แก่ ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ ขยายตัวร้อยละ 168.9 (ขยายตัวในตลาดอินเดีย มาเลเซีย เมียนมา เกาหลีใต้ และศรีลังกา) ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 8.0 (ขยายตัวในตลาดจีน เมียนมา ลาว ญี่ปุ่นและเวียดนาม) ผลไม้กระป๋องและแปรรูป ขยายตัวร้อยละ 15.0 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ เนเธอร์แลนด์ ออสเตรเลีย แคนาดา และญี่ปุ่น) และกุ้งสดแช่เย็นแช่แข็ง ขยายตัวร้อยละ 24.3 (ขยายตัวในตลาดจีน สหรัฐฯ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และเกาหลีใต้) ขณะที่สินค้าสำคัญที่หดตัว อาทิ ยางพารา หดตัวร้อยละ 12.5 (หดตัวในตลาดญี่ปุ่น มาเลเซีย สหรัฐฯ เกาหลีใต้ และสเปน แต่ขยายตัวในตลาดจีน เวียดนาม โรมานี ฟิลิปปินส์ และสหราชอาณาจักร) ข้าว หดตัวร้อยละ 38.6 (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ แอฟริกาใต้ อิรัก จีน และมาเลเซีย แต่ขยายตัวในตลาดโกตดิวัวร์ แทนซาเนีย แคนาดา แองโกลา และฮ่องกง) อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป หดตัวร้อยละ 4.8 (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย อียิปต์ และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ แต่ขยายตัวในตลาดลิเบีย แคนาดา ซาอุดีอาระเบีย อิสราเอล และชิลี) ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็ง และแห้ง หดตัวร้อยละ 35.8 (หดตัวในตลาดจีนสหรัฐฯ มาเลเซีย เวียดนาม และฮ่องกง แต่ขยายตัวในตลาดอินโดนีเซีย ญี่ปุ่น อินเดีย สหราชอาณาจักร และแคนาดา) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง หดตัวร้อยละ 19.2 (หดตัวในตลาดจีน ญี่ปุ่น มาเลเซีย ไต้หวัน และสหรัฐฯ แต่ขยายตัวในตลาดเกาหลีใต้ อินเดีย เวียดนาม แอฟริกาใต้ และแคนาดา) และเครื่องดื่ม หดตัวร้อยละ 9.8 (หดตัวในตลาดจีน กัมพูชา อินโดนีเซีย เกาหลีใต้ และกานา แต่ขยายตัวในตลาดเวียดนาม เมียนมา ลาว ฟิลิปปินส์ และมาเลเซีย) ทั้งนี้ 10 เดือนแรกของปี 2568 การส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ขยายตัวร้อยละ 0.03

การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม

มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมภาพรวม ขยายตัวร้อยละ 8.8 (YoY) ขยายตัวต่อเนื่อง 19 เดือน โดยมีสินค้าสำคัญที่ขยายตัว อาทิ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ขยายตัวร้อยละ 67.8 (ขยายตัวใน ตลาดสหรัฐฯ จีน เนเธอร์แลนด์ สิงคโปร์ และมาเลเซีย) รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ขยายตัวร้อยละ 16.3 (ขยายตัวในตลาดออสเตรเลีย เม็กซิโก ฟิลิปปินส์ ญี่ปุ่น และสหรัฐฯ) เครื่องโทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบขยายตัวร้อยละ 21.5 (ขยายตัวในตลาดสิงคโปร์ เม็กซิโก ไอร์แลนด์ จีนและเมียนมา) อัญมณีและเครื่องประดับ (ไม่รวมทองคำ) ขยายตัวร้อยละ 25.8 (ขยายตัวในตลาดอินเดีย ฮ่องกง สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สหราชอาณาจักร) เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ขยายตัวร้อยละ 17.1 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ มาเลเซีย และ

อินโดนีเซีย) และแผงสวิทช์และแผงควบคุมไฟฟ้า ขยายตัวร้อยละ 49.2 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ สิงคโปร์ เวียดนาม มาเลเซีย และญี่ปุ่น) ขณะที่สินค้าสำคัญที่หดตัว อาทิ เคมีภัณฑ์ หดตัวร้อยละ 5.0 (หดตัวในตลาดอินเดีย จีน อินโดนีเซีย มาเลเซีย และเมียนมา แต่ขยายตัวในตลาดญี่ปุ่น สหรัฐฯ เวียดนาม เนเธอร์แลนด์ และลาว) เม็ดพลาสติก หดตัวร้อยละ 6.6 (หดตัวในตลาดจีน อินเดีย อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น และออสเตรเลีย แต่ขยายตัวในตลาดเวียดนาม ฟิลิปปินส์ ไต้หวัน ลาว และฮ่องกง) เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว หดตัวร้อยละ 10.6 (หดตัวในตลาดญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ ออสเตรเลีย จีน และมาเลเซีย แต่ขยายตัวในตลาดเวียดนาม ลาว อินโดนีเซีย ฮ่องกง และสหรัฐฯ) และเครื่องรับวิทยุ โทรศัพท์ และส่วนประกอบ หดตัวร้อยละ 13.7 (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ เยอรมนี เวียดนาม เม็กซิโก และเนเธอร์แลนด์ แต่ขยายตัวในตลาดญี่ปุ่น อินเดีย อินโดนีเซีย มาเลเซีย และฮ่องกง) ทั้งนี้ 10 เดือนแรกของปี 2568 การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ 17.5

ตลาดส่งออกสำคัญ

การส่งออกไปตลาดสำคัญขอขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง หลังมีการเร่งนำเข้าไปค่อนข้างมาก ในช่วงก่อนหน้า ภาพรวมการส่งออกไปยังกลุ่มตลาดต่าง ๆ สรุปได้ ดังนี้ (1) ตลาดหลัก ขยายตัวร้อยละ 10.2 โดยขยายตัวต่อเนื่องในตลาดสหรัฐฯ ร้อยละ 32.9 จีน ร้อยละ 9.3 ญี่ปุ่น ร้อยละ 1.9 สหภาพยุโรป (27) ร้อยละ 9.9 และอาเซียน (5) ร้อยละ 5.4 ตามลำดับ ขณะที่ตลาด CLMV หดตัวร้อยละ 15.6 (2) ตลาดรอง ขยายตัวร้อยละ 7.2 โดยขยายตัวในตลาดเอเชียใต้ ร้อยละ 24.7 ตะวันออกกลาง ร้อยละ 9.4 ลาตินอเมริกา ร้อยละ 18.4 ขณะที่หดตัวในตลาดทวีปออสเตรเลีย ร้อยละ 0.2 ทวีปแอฟริกา ร้อยละ 3.0 รัสเซียและกลุ่ม CIS ร้อยละ 5.0 และสหราชอาณาจักร ร้อยละ 10.3 (3) ตลาดอื่น ๆ หดตัวร้อยละ 70.5

2. แนวโน้มการส่งออกระยะต่อไป

แนวโน้มการส่งออกช่วงที่เหลือของปี 2568 คาดว่ายังคงขยายตัวได้ต่อเนื่อง แม้จะเติบโตในอัตราที่ชะลอลง โดยได้รับแรงหนุนจากการเติบโตของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีความต้องการในระดับสูง รวมถึงสินค้าเกษตรแปรรูปและอาหารที่ยังคงมีความต้องการในตลาดโลก อย่างไรก็ตาม ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นในช่วงปลายปี และปริมาณสินค้าเกษตรของไทยที่อาจลดลงจากปัญหาอุทกภัย กระทรวงพาณิชย์ต้องติดตามต่อไป ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์มีนโยบายและแผนงานเพื่อขยายการส่งออกของไทย อาทิ การรักษาตลาดเดิม บุกตลาดศักยภาพใหม่ เร่งเจรจาความตกลงเพื่อเปิดประตูการค้า ในขณะที่ต้องเร่งเจรจาข้อตกลง Reciprocal Tariff พร้อมยกระดับหุ้นส่วนเศรษฐกิจกับสหรัฐฯ และหาข้อสรุปให้มีความชัดเจนโดยเร็วเพื่อให้ผู้ส่งออกใช้ประโยชน์จากความตกลงให้ได้มากที่สุด รวมไปถึงการจัดตั้งทีมเฉพาะกิจเพื่อประเมินผลกระทบจากมาตรการภาษีเพื่อให้ผู้ส่งออกได้รับทราบข้อมูลที่จำเป็นในการบริหารจัดการต่อไป

10. เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบและเห็นชอบตามที่ คณะกรรมการนโยบายการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนแห่งชาติ เสนอ โดยให้คณะกรรมการนโยบายการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนแห่งชาติและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับความเห็นของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย รวมทั้งข้อสังเกตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร 0909/74 ลงวันที่ 14 พฤษภาคม 2568) ไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

คณะกรรมการนโยบายฯ รายงานว่า

1. ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์อำนวยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลปีใหม่ พ.ศ. 2568 และได้มีการประชุมคณะกรรมการเฉพาะกิจศูนย์อำนวยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปีระหว่างวันที่ 28 ธันวาคม 2567 - 6 มกราคม 2568 โดยที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้มีการถอดบทเรียนการดำเนินการในช่วงดังกล่าว ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน จึงได้จัดประชุมเพื่อถอดบทเรียนเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2568 โดยมีผู้แทนฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการในคณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ทั้ง 8 คณะ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม

2. ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการนโยบายฯ ได้รวบรวมข้อเสนอแนะจากการประชุม คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจศูนย์อำนวยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปีและผลจากการประชุมถอดบทเรียนตามข้อ 1 โดยจัดทำเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายฯ นำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายฯ [รองนายกรัฐมนตรี (นายพิพัฒน์ รัชกิจประการ) เป็นประธาน] ครั้งที่ 1/2568 เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2568 ซึ่งที่ประชุมฯ ได้มีมติเห็นชอบและให้นำข้อเสนอเชิงนโยบายดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณามอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้

ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ	หน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย
2.1 เร่งขับเคลื่อนการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตามที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. 2565-2570 อย่างจริงจัง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการลดจำนวนผู้เสียชีวิตให้เหลือ 12 คนต่อแสนประชากรในปี 2570 โดยเน้นให้ความสำคัญกับความปลอดภัยทางถนนในกลุ่มเด็กและเยาวชน	ส่วนราชการและหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง
2.2 บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและต่อเนื่องตลอดทั้งปี	- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตร.) - หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านความปลอดภัยทางถนน
2.3 เสริมสร้างความปลอดภัยทางถนนในกลุ่มเด็กและเยาวชน โดยการปลูกจิตสำนึก สร้างวินัยจราจร และเพิ่มการเรียนรู้ทักษะการตัดสินใจ (Situation Awareness) เพื่อนำไปสู่การมีวัฒนธรรมความปลอดภัยในสังคมอย่างยั่งยืน	- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) - กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) - กระทรวงมหาดไทย (มท.) - กระทรวงสาธารณสุข (สธ.) (กรมควบคุมโรค)
2.4 ยกย่องมาตรฐานเกี่ยวกับความปลอดภัยของรถโดยสารสาธารณะให้ครอบคลุมในทุกมิติ เช่น การออกมาตรการเข้มงวดในการกำกับและตรวจสอบรถโดยสารที่ใช้ก๊าซ CNG และ LPG การนำเทคโนโลยีมาใช้ควบคุมรถโดยสารสาธารณะและคนขับ รวมถึงมีการลงโทษอย่างจริงจังหากพบการกระทำผิด การพัฒนาทักษะ การจัดการในสภาวะวิกฤติให้กับคนขับและพนักงานประจำรถ การประชาสัมพันธ์การเลือกใช้บริการโดยสารสาธารณะที่ปลอดภัยให้ประชาชนทราบ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ประชาชนผู้ใช้บริการ	- กระทรวงคมนาคม (คค.) (กรมการขนส่งทางบก)
2.5 เร่งรัดการปรับปรุงโครงสร้างถนนเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการลื่นไถล เช่น การติดตั้งสันชะลอความเร็วชนิดไหล่ทาง (Shoulder Rumble Strips)	- คค. - มท. (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)
2.6 กำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาคอขวดยานพาหนะที่ไม่ได้มาตรฐานความปลอดภัย รวมถึงการยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยของยานพาหนะส่งเสริมให้มีการจดทะเบียนอย่างถูกต้อง การจัดทำประกันภัยตามกฎหมายคุ้มครองโดยเฉพาะรถจักรยานยนต์สาธารณะ	- คค. (กรมการขนส่งทางบก) - กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.) - สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.)
2.7 ทบทวนกฎหมายและมาตรการต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหาการขับขี้อย่างไม่มีใบอนุญาตขับขี่ ในกลุ่มบุคคลแต่ละประเภท เช่น เด็กและเยาวชน นักท่องเที่ยว แรงงานข้ามชาติ รวมถึงผู้ที่กระทำผิดซ้ำใน 10 มาตรการหลัก ประกอบด้วย (1) ขับรถเร็วเกินกว่ากฎหมายกำหนด (2) ฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจร	- คค. (กรมการขนส่งทางบก) - ตร.

(3) ขับรถย้อนศร (4) ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ (5) ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย (6) แชนจ์ในที่คับขัน (7) ขับขี่รถขณะเมาสุรา (8) ไม่สวมหมวกนิรภัย (9) รถมอเตอร์ไซด์ดัดแปลงสภาพ (10) ใช้โทรศัพท์มือถือขณะขับรถ	
2.8 เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของด่านชุมชน เช่น การปรับแผนการตั้งด่านชุมชนให้เป็นการจัดตั้งชุดเคลื่อนที่เร็วประจำหมู่บ้าน การลงพื้นที่ เพื่อป้องปรามพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุทางถนน การเพิ่มอำนาจหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย [เช่น การแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงาน การกำหนดเป็นธรรมนูญหมู่บ้าน โดยใช้กลไกอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ร่วมกับฝ่ายปกครองในการปฏิบัติงาน] และการรณรงค์ประชาสัมพันธ์การป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน เน้นย้ำเรื่อง “ดื่มไม่ขับ” และ “ง่วงไม่ขับ”	-มท. -ตร. -สธ.
2.9 จัดกิจกรรมสวดมนต์ข้ามปีทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อเสริมสร้างพลังใจ ลด ละ เลิกอบายมุข เกิดสิริมงคลแก่ตนเอง และครอบครัว ช่วยลดจำนวนผู้ร่วมกิจกรรมสังสรรค์ที่อาจมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วมาขับขึ้นท้องถนน	-กระทรวงวัฒนธรรม (วธ.)
2.10 ยกระดับการบริการสาธารณะ โดยพิจารณากำหนดให้มีการส่งเสริมความปลอดภัยทางถนนแก่เด็กและเยาวชนในการเดินทางไป - กลับสถานศึกษาและเสริมสร้างความปลอดภัยทางถนนในพื้นที่รับผิดชอบ เพื่อเป็นเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดผลในการลดอุบัติเหตุทางถนนและลดการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนในเด็กและเยาวชน	-มท. (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)
2.11 นำ “มาตรการองค์กรด้านความปลอดภัยทางถนน” มาใช้เป็นเครื่องมือกำกับติดตามและเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงของบุคลากรในสังกัด มท. ทั้งในระดับส่วนกลาง และระดับภูมิภาค โดยในระยะต่อไปให้ขยายผลครอบคลุมทุกส่วนราชการ เพื่อให้บุคลากรภาครัฐเป็นแบบอย่างที่ดีต่อประชาชน และพิจารณาส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแจ้งเหตุหรือแจ้งจุดเสี่ยงอันตราย เพื่อเป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบปัญหา และดำเนินการแก้ไขได้อย่างทัน่วงที	-มท.
2.12 จากสถิติช่วงเทศกาลปีใหม่ พ.ศ. 2568 มีข้อสังเกตว่า ในวันที่ 1 มกราคม เป็นวันเฉลิมฉลองปีใหม่ และวันที่ 2 มกราคม เป็นวันทำงาน ประชาชนจึงต้องเร่งเดินทางเพื่อกลับมาทำงาน นำไปสู่สถิติการเกิดอุบัติเหตุทางถนนเพิ่มขึ้น จึงเห็นควรพิจารณากำหนดวันหยุดราชการเพิ่มเติมในช่วงปลายเทศกาล ให้สัมพันธ์กับการเดินทางสัญจรกลับของประชาชน ควบคู่กับการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ขับขี่พักผ่อนเพียงพอ เพื่อส่งเสริมความปลอดภัยให้กับประชาชนและลดความเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุจากความอ่อนเพลียจากการเดินทางในช่วงเวลาดังกล่าว	ไม่ได้ระบุ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงวัฒนธรรม และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นชอบ คค. แจ้งว่า ที่ผ่านมา คค. ได้มีการดำเนินการที่

เกี่ยวข้องกับการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนไปแล้วบางประการ เช่น การยกระดับมาตรฐานเกี่ยวกับความปลอดภัยของรถโดยสารสาธารณะ เป็นต้น สำนักงาน คปภ. แจ้งว่า ได้จัดทำรายละเอียดนโยบายเชิงรุกด้านการประกันภัยเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนแล้ว โดยมีข้อเสนอเชิงนโยบาย เช่น การกำหนดวันครบกำหนดประกันภัยรถภาคบังคับให้สอดคล้องกับวันครบกำหนดต่อภาษีรถยนต์ เป็นต้น และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องนี้ไม่ได้เป็นกรณีที่คณะรัฐมนตรีกระทำการอันมีผลเป็นการอนุมัติงานหรือโครงการ หรือมีผลเป็นการสร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไป ตามมาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

11. เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน ครั้งที่ 1/2569

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉินเสนอ ดังนี้

1. ขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ออกไปอีก 3 เดือน ตามมติของคณะกรรมการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน ครั้งที่ 1/2569 ตามข้อ 3.2 และให้ความเห็นชอบและรับทราบร่างประกาศ ซึ่ง สศช. ได้ประสานสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อตรวจพิจารณาร่างประกาศจำนวน 3 ฉบับ ดังกล่าวเป็นการล่วงหน้าด้วยแล้ว

2. ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการปรับลดพื้นที่การประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ห้วงปี 2569 - 2570 (ฉบับแก้ไข) ตามข้อ 3.3

1. เหตุผลความจำเป็น

1.1 กรณีการขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2558 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานในเขตท้องที่ที่มีการขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างต่อเนื่อง

1.2 กรณีการเสนอแผนปฏิบัติการปรับลดพื้นที่การประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ห้วงปี 2569 - 2570 (ฉบับแก้ไข) นั้น เป็นการแก้ไขแผนปฏิบัติการปรับลดพื้นที่การประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ห้วงปี 2566 - 2570 (ฉบับแก้ไข) ที่คณะรัฐมนตรีเคยมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2566 เพื่อให้การขับเคลื่อนสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบัน และส่งเสริมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เพื่อนำไปสู่เป้าหมายคือ การยกเลิกการประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินฯ ในทุกพื้นที่ของจังหวัดชายแดนภาคใต้ ภายในปี พ.ศ. 2570

ทั้งนี้ การเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขยายระยะเวลาและให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการปรับลดพื้นที่ฯ มิใช่การกระทำอันมีผลเป็นการอนุมัติงานหรือโครงการ หรือมีผลเป็นการสร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไป ดังนั้น ทั้งสองกรณีจึงมิใช่การดำเนินการอันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

2. ความเร่งด่วนของเรื่อง

การขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในเขตท้องที่จังหวัดชายแดนภาคใต้คราวที่ 82 ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2568 ให้ขยายออกไปอีก 3 เดือน จะสิ้นสุดในวันที่ 19 มกราคม 2569 นี้ กรณีจึงจำเป็นต้องเสนอมติที่ประชุมของคณะกรรมการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน ครั้งที่ 1/2569 เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเป็นการเร่งด่วน ก่อนที่การขยายระยะเวลาจะสิ้นสุดลง

3. สารสำคัญ

3.1 เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2569 คณะกรรมการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายพิพัฒน์ รัชกิจประการ) ประธานกรรมการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน ได้มีการประชุมครั้งที่ 1/2569 ณ ห้องประชุมวิจิตรวาทการ ชั้น 3 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำเนียบรัฐบาล โดยพิจารณาว่า สถานการณ์ที่ผ่านมายังคงปรากฏภาพข่าวการเคลื่อนไหวของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงอย่างต่อเนื่องในทุกพื้นที่ ซึ่งสะท้อนถึงความพยายามเตรียมการก่อเหตุเพื่อทำลายระบบเศรษฐกิจและสร้างอำนาจต่อรองในกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้

3.2 คณะกรรมการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน โดยข้อเสนอแนะของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ในฐานะหน่วยงานพิเศษที่รับผิดชอบตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และหน่วยงานด้านความมั่นคง จึงมีมติเห็นชอบและให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา ให้ขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในเขตท้องที่จังหวัดนราธิวาส ยกเว้นอำเภอเยะห์ริง อำเภอสุโงโกล-ลก อำเภอแว้ง และอำเภอสุคีริน จังหวัดปัตตานี ยกเว้นอำเภอเยะห์ริง อำเภอปะนาเระ อำเภอมายอ อำเภอไม้แก่น อำเภอทุ่งยางแดง อำเภอกะพ้อ และอำเภอแม่ลาน และจังหวัดยะลา ยกเว้นอำเภอเบตง อำเภอเยะห์ริง อำเภอรามัน อำเภอกาบัง และอำเภอกรงปินัง ออกไปอีก 3 เดือน (คราวที่ 83) ตั้งแต่วันที่ 20 มกราคม 2569 และสิ้นสุดในวันที่ 19 เมษายน 2569 เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการควบคุมพื้นที่ และเพื่อเป็นมาตรการในการป้องกัน ปราบปราม ระวังและยับยั้งสถานการณ์ให้ยุติลงโดยเร็ว รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อการดูแลรักษาความสงบและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่

3.3 คณะกรรมการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน มีมติเห็นชอบและให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา (ร่าง) แผนปฏิบัติการปรับลดพื้นที่การประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ห้วงปี 2569-2570 (ฉบับแก้ไข) โดย กอ.รมน.ภาค 4 ร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ปรับปรุงแก้ไข (ร่าง) แผนปฏิบัติการปรับลดพื้นที่ฯ ในส่วนบทวิเคราะห์สถานการณ์ แนวทางการใช้กำลังในการควบคุมพื้นที่ การใช้กฎหมายในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ แนวทางการดำเนินการตามแผน และการติดตามและประเมินผล เพื่อให้การขับเคลื่อนสอดคล้องกับข้อเท็จจริงและส่งเสริมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่นำไปสู่เป้าหมายคือการยกเลิกการประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ในทุกพื้นที่ของจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้สำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมภายในปี พ.ศ. 2570

3.4 ทั้งนี้ เมื่อ 12 มิถุนายน 2566 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยมีความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีซึ่งเทียบเคียงกรณีตามข้อ 3.2 และ ข้อ 3.3 ว่าทั้งสองกรณีมิใช่การดำเนินการอันเป็นการตั้งห้ามตามมาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงสามารถนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไปได้ โดยมีเหตุผลเทียบเคียง ดังนี้

(1) กรณีการขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานในเขตท้องที่ที่มีการขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างต่อเนื่อง

(2) กรณีการเสนอแผนปฏิบัติการปรับลดพื้นที่ที่ประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ห้วงปี 2569 - 2570 (ฉบับแก้ไข) เป็นการแก้ไขแผนปฏิบัติการปรับลดพื้นที่ที่การประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ห้วงปี 2566 - 2570 (ฉบับแก้ไข) ที่คณะรัฐมนตรีเคยมีมติเห็นชอบ เมื่อ 13 มิถุนายน 2566 แล้ว เพื่อให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ชาติสอดคล้องกับสถานการณ์ด้านความมั่นคง และสามารถรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่

12. เรื่อง ขอความเห็นชอบกู้ยืมเงินเพื่อสำรองเพื่อสภาพคล่องขององค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบการกู้ยืมเงินเบิกเกินบัญชีเพื่อสำรองเพื่อสภาพคล่องทางการเงิน (การกู้ยืมเงินเบิกเกินบัญชี) ขององค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย (อ.ส.ค.) โดยให้กระทรวงการคลัง (กค.) คำประกัน จำนวน 400 ล้านบาท ระยะเวลา 3 ปี ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอ และให้ความเห็นของหน่วยงานไปพิจารณาดำเนินการด้วย

สาระสำคัญ

1. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) ขอเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบการกู้ยืมเงินเบิกเกินบัญชีเพื่อสำรองเพื่อสภาพคล่องทางการเงิน (การกู้ยืมเงินเบิกเกินบัญชี) ขององค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย (อ.ส.ค.) โดยให้กระทรวงการคลัง (กค.) คำประกัน จำนวน 400 ล้านบาท ระยะเวลา 3 ปี เนื่องจากสถานการณ์ช่วงปี 2568 ที่ผ่านมายอดการจำหน่ายผลิตภัณฑ์นมไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ประกอบกับต้นทุนด้านการผลิต มีการปรับตัวสูงขึ้น อ.ส.ค. จึงจำเป็นต้องรับซื้อน้ำนมดิบจากเกษตรกร ผู้เลี้ยงโคนมเพิ่มเติมเฉลี่ยวันละ 55 ตัน/วัน (จากเดิมวันละ 367 ตัน) เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรเพิ่มขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว อ.ส.ค. จึงมีผลประกอบการที่ขาดทุนมาโดยตลอดอย่างต่อเนื่อง (เดือนตุลาคม 2567 - กันยายน 2568 มีการดำเนินงานที่ขาดทุนสะสม เป็นจำนวน 403

ล้านบาท) ทั้งนี้ คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะได้บรรจุแผนการกู้ยืมเงินเบิกเกินบัญชีฯ วงเงิน 400 ล้านบาท ดังกล่าวไว้ในแผนการบริหารหนี้สาธารณะ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 แล้ว ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติ (30 กันยายน 2568) อนุมัติแผนการบริหารหนี้สาธารณะดังกล่าวด้วยแล้ว

2. สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ [สบน. (กค.)] และสำนักงานงบประมาณ (สงป.) พิจารณาแล้ว เห็นชอบ/เห็นชอบในหลักการ โดยให้ กค. เป็นผู้พิจารณาวิธีการกู้เงินเงื่อนไข และรายละเอียดต่าง ๆ ของการกู้เงินและการค้ำประกันเงินกู้ได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น ส่วนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เห็นสมควรให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบตามที่ กษ. เสนอได้ภายหลังจากที่ กษ. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมและผู้ประกอบกิจการในอุตสาหกรรมโคนมที่ชัดเจนแล้ว

ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้เป็นการดำเนินการตามขั้นตอน ที่กฎหมายกำหนด มิได้เป็นกรณีที่คณะรัฐมนตรีกระทำการอันมีผลเป็นการอนุมัติงานหรือโครงการ หรือมีผลเป็นการสร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไปตามมาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กรณีจึงเป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปสามารถพิจารณาอนุมัติตามข้อเสนอของ กษ. ได้ โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ควรมอบหมาย ให้ กษ. และ อ.ส.ค. รับความเห็นของ สบн. (กค.) สงป. สศช. ข้างต้นไปดำเนินการด้วยโดยอาจร่วมกับกระทรวงพาณิชย์หรือภาคเอกชนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการตลาด (Marketing) และมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันพิจารณาแนวทางการลดต้นทุนการผลิตนํ้านมภายในประเทศอย่างเป็นระบบ

3. โดยที่เรื่องนี้เป็นดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง อ.ส.ค. พ.ศ. 2514 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 26 (2) ที่บัญญัติให้ อ.ส.ค. จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน จึงจะสามารถกู้ยืมเงินหรือค้ำประกันบุคคลภายนอกครั้งหนึ่งเกิน 20 ล้านบาท ได้ จึงเข้าลักษณะเป็นเรื่องที่เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาตาม มาตรา 4 (1) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548 ประกอบกับวงเงินกู้ดังกล่าวได้บรรจุอยู่ในแผนการบริหารหนี้สาธารณะ ประจำปีงบประมาณ 2569 ด้วยแล้ว

13. เรื่อง ขออนุมัติกู้เงินเพื่อเสริมสภาพคล่องทางการเงิน (กรณีรายได้ไม่พอสำหรับรายจ่าย) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 ขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) กู้เงินเพื่อเสริมสภาพคล่องทางการเงิน (กรณีรายได้ไม่พอสำหรับรายจ่าย) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 รวมจำนวน 9,111.50 ล้านบาท และให้กระทรวงการคลัง (กค.) เป็นผู้ค้ำประกันเงินกู้ กำหนดวิธีการกู้เงิน เงื่อนไขและรายละเอียดต่าง ๆ ในการกู้เงิน ทั้งนี้ กรณีโครงการเช่ารถโดยสารพลังงานสะอาด (EV) ไม่เป็นไปตามแผนจะขอกู้เงินค่าเชื้อเพลิงและค่าเหมาซ่อมตามเกิดจริงตามที่กระทรวงคมนาคม (คค.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ปัจจุบันองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) ประสบปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงิน เนื่องจากไม่ได้รับเงินชดเชยจากผลประกอบการที่ขาดทุนตามจำนวนที่เกิดขึ้นจริง ประกอบกับการปรับปรุงแผนระยะเวลาการรับรถโดยสารปรับอากาศพลังงานสะอาด (EV) จำนวน 1,520 คัน ทำให้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 ขสมก. มีความจำเป็นต้องกู้เงิน จำนวน 47,430.50 ล้านบาท (บรรจุเข้าแผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณ 2569 ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติแล้วเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2568) เพื่อนำมาชำระหนี้เงินกู้เดิมที่ครบกำหนดชำระ จำนวน 38,319 ล้านบาท และเสริมสภาพคล่องทางการเงิน จำนวน 9,111.50 ล้านบาท โดยจะนำมาใช้เป็นเงินสดหมุนเวียนในการดำเนินงานของ ขสมก. ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 เช่น นำไปชำระค่าเชื้อเพลิง ค่าเหมาซ่อม และเสริมสภาพคล่องทางการเงิน (เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติในครั้งนี้) โดยให้ กค. เป็นผู้ค้ำประกันเงินกู้ กำหนดวิธีการกู้เงิน เงื่อนไข และรายละเอียดต่าง ๆ ในการกู้เงิน ทั้งนี้ กรณีโครงการเช่ารถโดยสารพลังงานสะอาด (EV) ไม่เป็นไปตามแผนจะขอกู้เงินค่าเชื้อเพลิงและค่าเหมาซ่อมตามเกิดจริง ซึ่งการกู้เงิน ขสมก. ในครั้งนี้ จะทำให้ ขสมก. ประหยัดค่าดอกเบี้ยจ่ายลงได้ปีละ 169.93 ล้านบาท หรือร้อยละ 58.92 ต่อปี

2. กค. สำนักงานงบประมาณ และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาแล้ว เห็นชอบ โดยมีความเห็นเพิ่มเติม เช่น ขอให้ คค. และ ขสมก. เร่งรัดโครงการเช่ารถโดยสารประจำทางปรับอากาศพลังงานสะอาด (EV) ให้เป็นไปตามแผนการดำเนินการและให้ ขสมก. ดำเนินการกู้เงินได้ เมื่อแผนการบริหารหนี้สาธารณะ ประจำปีงบประมาณ 2569 ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี และได้บรรจุวงเงินกู้ของ ขสมก. ที่เสนอในครั้งนี

ไว้ด้วยแล้ว ส่วนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าเรื่องที่ คค. เสนอในครั้งนี้ เป็นการดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด มิได้เป็นกรณีที่คณะรัฐมนตรีกระทำการอันมีผลเป็นการอนุมัติงานหรือโครงการ หรือมีผลผูกพันเป็นการผูกพันคณะรัฐมนตรีชุดต่อไป ตามมาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กรณีจึงเป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปสามารถพิจารณาอนุมัติตามข้อเสนอของ คค. ได้

14. เรื่อง ขอรับสนับสนุนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพิ่มเติม เพื่อจ่ายเงินช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการจ่ายเงินช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในช่วงฤดูฝน ปี 2568

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติกรอบวงเงิน เพิ่มเติม จากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพิ่มเติมอีก จำนวน 2,203,445,900 บาท โดยใช้หลักเกณฑ์ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2568 ตามที่กระทรวงมหาดไทย โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเสนอ

ทั้งนี้ ให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นหน่วยรับงบประมาณและจ่ายเงินช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยผ่านธนาคารออมสิน ให้เบิกจ่ายในงบเงินอุดหนุน ลักษณะอุดหนุนทั่วไป รวมทั้งให้สามารถถัวจ่ายข้ามจังหวัดได้

1. เหตุผลความจำเป็น

1.1 ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2568 อนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น วงเงิน 6,169,986,000 บาท

1.2 ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2568 อนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพิ่มเติม วงเงิน 3,818,880,000 บาท

1.3 ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2568 อนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพิ่มเติมวงเงิน 10,405,769,100 บาท

1.4 ผลการดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในช่วงฤดูฝน ปี 2568 ตามข้อ 1.1 - 1.3 รายละเอียด ดังนี้

1.4.1 การจ่ายเงินช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในช่วงฤดูฝน ปี 2568 ครั้วเรือนละ 9,000 บาท สำหรับผู้ประสบอุทกภัยกรณีต่อไปนี้

- (1) ที่อยู่อาศัยประจำถูกน้ำท่วมขัง ไม่เกิน 7 วัน และทรัพย์สินได้รับความเสียหาย
- (2) ที่อยู่อาศัยประจำถูกน้ำท่วมขัง เกินกว่า 7 วันขึ้นไป
- (3) ที่อยู่อาศัยประจำที่ถูกน้ำล้อมรอบ จนส่งผลกระทบทำให้ไม่สามารถดำรงชีวิตได้ตามปกติติดต่อกันเกินกว่า 7 วันขึ้นไป

(4) ที่อยู่อาศัยประจำในอาคารสูงที่น้ำท่วมไม่ถึงขั้นที่ผู้ประสบภัยพักอาศัย จนส่งผลกระทบทำให้ไม่สามารถดำรงชีวิตได้ตามปกติ ติดต่อกันเกินกว่า 7 วันขึ้นไป

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับรองจำนวนครั้วเรือนผู้ประสบอุทกภัยที่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี จำนวน 2,369,124 ครั้วเรือน จำนวนเงิน 21,322,116,000 บาท ผู้ประสบอุทกภัยได้รับเงินช่วยเหลือแล้ว จำนวน 2,151,098 ครั้วเรือน จำนวนเงิน 19,359,882,000 บาท คงเหลือผู้ประสบอุทกภัยที่รอการจ่ายเงินช่วยเหลือ จำนวน 218,026 ครั้วเรือน จำนวนเงิน 1,962,234,000 บาท

1.4.2 การจ่ายเงินช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในช่วงฤดูฝน ปี 2568 อัตราขั้นบันไดสำหรับผู้ประสบอุทกภัยกรณีต่อไปนี้

- (1) ถูกน้ำท่วมขังบริเวณที่อยู่อาศัยประจำ ติดต่อกันตั้งแต่ 31 - 60 วันให้ความช่วยเหลือ ครั้วเรือนละ 5,000 บาท
- (2) ถูกน้ำท่วมขังบริเวณที่อยู่อาศัยประจำ ติดต่อกันตั้งแต่ 61 - 90 วันให้ความช่วยเหลือ ครั้วเรือนละ 10,000 บาท

(3) ถูกล้ำท่วมซึ่งบริเวณที่อยู่อาศัยประจำ ติดต่อกันตั้งแต่ 81 - 120 วันให้ความช่วยเหลือ คร่าวเรือนละ 15,000 บาท

(4) ถูกล้ำท่วมซึ่งบริเวณที่อยู่อาศัยประจำ ติดต่อกันตั้งแต่ 121 วันขึ้นไปให้ความช่วยเหลือ คร่าวเรือนละ 20,000 บาท

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับรองจำนวนครัวเรือนผู้ประสบอุทกภัยที่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี จำนวน 114,446 ครัวเรือน จำนวนเงิน 1,275,965,000 บาท ผู้ประสบอุทกภัยได้รับเงินช่วยเหลือแล้ว จำนวน 88,895 ครัวเรือน จำนวนเงิน 1,026,910,000 บาท **คงเหลือผู้ประสบอุทกภัยที่รอการจ่ายเงินช่วยเหลือ จำนวน 25,551 ครัวเรือน จำนวนเงิน 249,055,000 บาท**

1.4.3 ปัจจุบันมีงบประมาณคงเหลือสำหรับจ่ายเงินให้กับผู้ประสบอุทกภัย จำนวนเงิน 7,843,100 บาท

2. สารสำคัญ

เนื่องจากมีจำนวนครัวเรือนผู้ประสบอุทกภัยที่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีมากกว่าจำนวนครัวเรือนผู้ประสบภัยที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบอนุมัติกรอบวงเงินไว้แล้ว ซึ่งขณะนี้ยังคงมีผู้ประสบอุทกภัยที่ได้ตรวจสอบยืนยันแล้วรออยู่ในกระบวนการจ่ายเงินช่วยเหลือฯ ตามข้อ 1.41 และ 1.4.2 **คงเหลืออยู่อีก 243,577 ครัวเรือน จำนวนเงิน 2,211,289,000 บาท** ต้องขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อจ่ายเงินช่วยเหลือฯ เพิ่มเติม จำนวน 2,203,445,900 บาท (2,211,289,000 บาท - 7,843,100 บาท)

อนึ่ง เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติแล้ว สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงานตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายจะเสนอให้คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบงบประมาณรายจ่ายงบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ตามนัยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2568 ตามหนังสือที่อ้างถึง 7 และเมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ให้ความเห็นชอบแล้ว ขอให้กระทรวงมหาดไทย โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณตามขั้นตอนต่อไป

3. ประโยชน์และผลกระทบ

ผู้ประสบภัยตามข้อมูลพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ/พื้นที่ประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัย/พื้นที่ประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ตั้งแต่วันที่ 15 พฤษภาคม 2568 จำนวน 243,577 ครัวเรือน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจ่ายเงินช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในช่วงฤดูฝน ปี 2568 สำหรับเป็นค่าดำรงชีพเบื้องต้นแก่ครอบครัวผู้ประสบอุทกภัย เป็นกรณีพิเศษ และเพื่อให้การดำรงชีพของประชาชนเข้าสู่ภาวะปกติโดยเร็ว

แต่งตั้ง

15. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอแต่งตั้ง **นางณัฏฐิมา โฆษิตเจริญกุล** ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง ผู้เชี่ยวชาญด้านโรคพืช (นักวิชาการโรคพืชเชี่ยวชาญ) สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร ให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ทรงคุณวุฒิด้านอารักขาพืช (นักวิชาการเกษตรทรงคุณวุฒิ) กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตั้งแต่วันที่ 15 กันยายน 2568 ซึ่งเป็นวันที่มีคุณสมบัติครบถ้วนสมบูรณ์ และรองนายกรัฐมนตรี (ร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า) ได้ให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเป็นต้นไป

16. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (กระทรวงศึกษาธิการ)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เสนอแต่งตั้ง **นางสาวพัชรกัญญ์ เมธาวัชรเกียรติ** ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนัก (ผู้อำนวยการสูง) สำนักการคลังและสินทรัพย์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ดำรงตำแหน่ง ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผน (นักวิชาการ

ศึกษาทรงคุณวุฒิ) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่วันที่ 18 สิงหาคม 2568 ซึ่งเป็นวันที่มีคุณสมบัติครบถ้วนสมบูรณ์ และรองนายกรัฐมนตรี (ร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า) ได้ให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเป็นต้นไป

17. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (สำนักงานนายกรัฐมนตรี)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่สำนักงานงบประมาณ เสนอแต่งตั้ง นางสาวรุ่งทิพย์ ลิ้มปาณินท์ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง ที่ปรึกษาสำนักงานงบประมาณ (นักวิเคราะห์งบประมาณเชี่ยวชาญ) ให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาสำนักงานงบประมาณ (นักวิเคราะห์งบประมาณทรงคุณวุฒิ) สำนักงานงบประมาณ สำนักงานนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ 23 กันยายน 2568 ซึ่งเป็นวันที่มีคุณสมบัติครบถ้วนสมบูรณ์ และรองนายกรัฐมนตรี (นายเอกนิติ นิติทัณฑ์ประภาศ) ได้ให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเป็นต้นไป

18. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ป.ง.) เสนอแต่งตั้ง นายพีรธร วิมลโลหการ ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่ง ผู้อำนวยการกอง (ผู้อำนวยการสูง) กองบริหารจัดการทรัพย์สิน ให้ดำรงตำแหน่ง ที่ปรึกษาด้านกฎหมายและพัฒนามาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (นิติกรทรงคุณวุฒิ) สำนักงาน ป.ง. ตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน 2568 ซึ่งเป็นวันที่มีคุณสมบัติครบถ้วนสมบูรณ์ และนายกรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเป็นต้นไป
